

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXVIII
číslo 2 / 2018
červen – září 2018

Z obsahu:

- Štemberka nevyšel, zato bleší trh se vydařil – str. 4
- Zazvoní zvonec a pohádce je konec... – str. 6
- Po letech peckovské pivo – str. 7
- Škola získala grant na zahradní jezírko – str. 8
- Promoce prvních peckovských studentů VU3V – str. 18
- Osudové osmičky dle peckovské kroniky – str. 20
- Okrsková soutěž v Kalu – str. 26

Už to jede na plné obrátky...

Hradní sezóna je v plném proudu. Jak ani venku letos příliš nebylo jaro a ze zimy jsme se rovnou ocitli v létě, i na hradě to občas vypadalo tak, že poklidný start sezóny se vůbec nekoná a rovnou jsme v té sezóně hlavní. Dveře na hradě se netrhnou, návštěvníků je zatím poměrně dost, čemuž určitě pomáhají i nejrůznější akce na hradě.

Hned ta první se o zvýšený počet turistů postarala velmi výrazně. Na slavnostní **Otvírání hradu Pecka** v sobotu 31. března dorazilo krom Kryštofa Haranta s družinou dalších 1 350 návštěvníků. A nádvoří teda rozhodně praskalo ve švech. Drobná lapálie nás potkala ve chvíli, kdy hned na začátku úvodní scénky vypadl na hradě komplet elektrický proud, a tudíž z připravených mikrofonů nebylo nic slyšet. Ještě jednou velká omluva, ale berte to třeba tak, že máte o důvod víc se zase přijet podívat příští rok. O prohlídku hradu ani velikonoční jarmark ale návštěvníci nepřišli.

(pokračování na straně 2)

**Když Harant
ještě hlavu měl...
(26. květen)**

Práce na bezpečné cestě zahájeny

Vážení spoluobčané,
ani jsme se nenadáli a máme tu léto, léto se všim všudy. Jaro jako by zaspalo a léto dalo o sobě pořádně vědět. Přejme si, aby se nám přírodní pohromy vyhýbaly. To si jenom můžeme přát, ale nedokážeme to změnit. A to je vlastně dobře.

Toho, co však dokážeme ovlivnit a změnit, je dost. Vždycky bychom měli začít u sebe.

I v naší obci se daří některé věci měnit, vylepšit, aby se zde dobře žilo. V těchto dnech započaly práce na výstavbě cyklostezky a pěší stezky z Bělé u Pecky do Pecky. Projekt vlastně iniciovaly a vymýšlely ve škole děti se svými pedagogy již před 10 lety a nyní se z vize stává skutečnost. Firma STRABAG, která zvítězila ve výběrovém řízení, by celou akci měla zrealizovat do konce září 2018. A pak už nejen děti, ale i dospělí budou moci vyzkoušet, jak se jim půjde nebo pojede na kole po nové stezce pouze pro pěší a cyklisty, motoristé sem budou mít vjezd zakázán.

Firma NADOZ v těchto dnech dokončila rekonstrukci chodníků v Bělé u Pecky, i tento projekt slouží pro lepší bezpečnost pěších. Myslím si, že hlavně rodičům se trochu uleví při pomyslení, že jejich děti nebudou muset při cestě do školy uskakovat před neukázněnými řidiči a že bezpečně dorazí do školy.

Nyní jsou před námi prázdniny, čas dovolených a jako už po několikáté využijeme toho, že škola bude bez dětí a my budeme moci zrealizovat projekt, který je

financován jako cyklostezka z Evropské unie. Jedná se o rekonstrukci počítačové učebny včetně výměny oken a rekonstrukci počítačového kabinetu. Na podzim by děti měly přijít do nové, větší učebny, která bude vybavena novou technikou. Stavební práce bude provádět Miroslav Zverec, který podal nejvýhodnější nabídku.

Letos budeme realizovat výměnu střešní krytiny na kulturním domě v Bukovině u Pecky. V minulých letech jsme již opravili střechu na Čeperce ve Staňkově, na kulturním domě v Kalu a ve Vidonicích.

Téměř v utajení a v tichosti pracuje paní restaurátorka Renata Poláková-Tauchmanová na obnově pomníků padlých v 1. světové válce v Kalu a ve Vidonicích. I zde se nám podařilo získat dotace z Ministerstva obrany ČR a můžeme v tomto významném roce důstojně oslavit 100 leté výročí vzniku ČR.

Rada a Zastupitelstvo schvalovalo rozdělení finančních prostředků neziskovým organizacím. Těší nás, že v každé naší obci jsou lidé, kteří ve svém volném čase pracují a vymýšlí programy pro pobavení nás všech. V dnešní uspěchané době si zaslouží naše velké poděkování.

Velké poděkování patří i těm, kteří nám pomáhají zvelebovat veřejná prostranství, která udržují v blízkosti svých nemovitostí.

Přeji vám všem krásné léto, žádné pohromy ať nás nepřonásledují a sluníčko ať nám dodá co nejvíce energie a optimismu.

Hana Štěrbová

Už to jede na plné obrátky...

(pokračování z titulní strany)

V sobotu 5. května sehrálo divadelní Studio Hamlet ze Železného Brodu skvělé a vtipné představení **Spolu o životě** a stáří Adiny Mandlové a Lídy Baarové a komorní prostředí klenbového sálu tomuhle kousku krásně svědčilo.

O týden později se na nádvoří hradu odehrála vernisáž dlouhodobé **výstavy soch** chodovické kamenosochařské hutí. Součástí vernisáže byla komentovaná prohlídka soch s autory, raut i jazzový koncert kapely Grooves Jazz Band. Celkem 13 plastik bude venkovní prostor hradu zdobit až do konce letošní sezóny. Výstava je prodejní, a proto těm, kteří hodlají svoji zahradu vyšperkovat nějakým tím uměleckým kouskem, doporučujeme, aby se na hradě zastavili.

Velkou novinkou letošní hradní sezóny byla v sobotu 26. května akce **Když Harant ještě hlavu měl...**, při které návštěvníky hradem provázely kostýmované postavy z peckovské minulosti a na jednotlivých příbězích přibližovaly historii peckovského hradu. Nechyběl samozřejmě Kryštof Harant (i s hlavou) s manželkou, čarodějnice a čerti z peckovských pověstí, zdejší kat, Harantův sluha, ale i vzácní hosté – hvězdář Tycho de Brahe a malíř Arcimboldo. Ten, kdo kostýmovanou prohlídku nenavštívil, alespoň podle ohlasů těch co ano, může rozhodně litovat a těšit se na příští rok, kdy akci určitě zopakujeme. Červen už tradičně na hradě patří jednak **Dobývání hradu Pecka** se skupinou historického šermu Rego Vrchlabí, pak také festivalu **Pecka 2018**. Jeho šestnáctý ročník se uskuteční v pátek a sobotu 29. a 30. června.

Hned v neděli 1. července na něj naváže opět tradiční koncert komorního smyčcového orchestru **Musica Antiqua** z Trutnova, který svým uměním rozezvukí stěny Rytířského sálu od 19 hodin. A pak už nás če-

kají prázdniny. Ani o těch kulturní program na hradě neustane.

Od 7. do 14. července opět osídlí hrad šermíři ze skupiny **Sinister**. Každý den několikrát sehrají svá vystoupení a předvedou historické tance, zbraně a ležení. V sobotu 14. července pak jejich pobyt na Pecce zakončí ohňová šou. 4. srpna bude opět Rytířský sál půdou pro výtečný koncert, jehož hlavní protagonistkou bude **Ludmila Pavlová**. Týden nato (11. srpna) nás čeká další divadelní představení. Tentokrát v podání Dedivadla to bude hra **Kančí zub** o útrapách a radostech povolání kastelána. Následující víkend (17.–18. srpna) se se svým šermířským uměním na hradě představí skupina **Fortis**.

A pak už bude konec prázdnin... všichni si společně užijeme Pouťovou Pecku a budeme se těšit na krásný podzim. Ani během něho hrad v pořádání kulturních akcí neusne, a proto doporučujeme pečlivě sledovat hradní web a obecní tisk.

Nejen o kulturní záležitosti je třeba na hradě pečovat, velkou pozornost si zaslouží i opravy a stavební úpravy. Během hlavní sezóny přijde na rekonstrukci vyhlídky Veselka, odkud zmizí rozpraskaný betonový podklad a nahradí ho nová odizolovaná podlaha z cihlové dlažby, komplet nové a hezčí bude i zábradlí na vyhlídce. Následně pak dojde na opravu schodiště k hradní pokladně. Je jasné, že stavební úpravy s sebou přinesou nějaké komplikace v provozu, ale hradní prohlídkové trasy zůstanou i během oprav otevřené turistům v plném rozsahu.

Takže se moc těšíme na vaši návštěvu.

*Honza Murdych
kastelán hradu*

Hradní záhady #6

Obrázek se načítá. Prosím, vyčkejte.

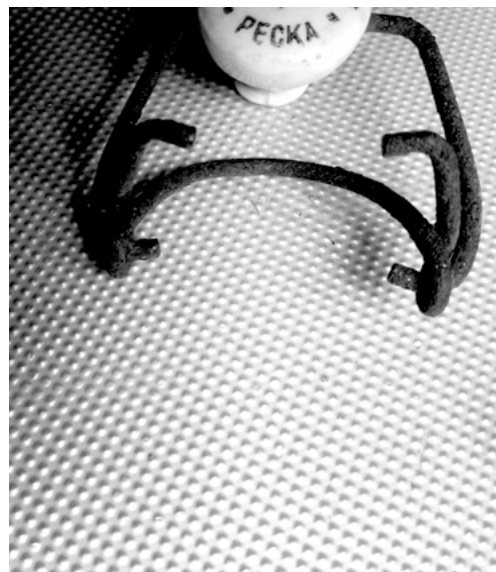
Na obrázku vidíte kus něčeho, co můžete vidět na hradě, jeho blízkém okolí nebo tak nějak... Kdo soutěživý z vás pozná, nechť svůj tip doručí na hrad (třeba do schránky, na pokladnu nebo na adresu hrad.pecka@centrum.cz). Ze správných odpovědí vylosujeme výherce a ten získá... pěkný dárek.

Odpověď z minulého čísla:

Na fotografii Hradních záhad č. 5 byl vrápenec malý. Z jediné správné odpovědi jsme opět nemuseli losovat a vítězem se již tradičně stává Jiří Pačesný.

P.S.: A jestli se vás příště nezúčastní víc, tak záhady č. 7 už nebudou.

-hm-

Štemberka nevyšel, zato bleší trh se vydařil

Ještě začátkem jara peckovská farnost s napětím a s nadějí očekávala verdikt hodnotící komise ohledně dotace z česko-polského programu příhraniční spolupráce Interreg na projekt vybudování pamětní místnosti P. Josefu Štemberkovi, poslednímu lidickému faráři a zároveň peckovskému rodákovi. Přípravný tým, vedený manažerkou Evou Novákovou, strávil intenzivní práci na projektu, různým cestováním a schůzkami s českými i polskými partnery doslova celý loňský rok. Podařilo se nám navázat důležitou spoluprací nejen s polskou Nadací Krzyzowa, která se zabývá polsko-německo-českým poválečným dialogem, ale například také s Památkovým úřadem v Lidici, s Arcibiskupstvím pražským nebo s představiteli hradeckého a swidnického biskupství. Na všech místech vzbudil náš projekt, a především myšlenka upozornit na statečnost peckovského rodáka za 2. světové války, upřímný ohlas. Bohužel u hodnotící komise jsme tak úspěšní nebyli – v konkurenci projekt neobstál a komisi nepřesvědčilo ani naše odvolání. V květnu jsme obdrželi konečné rozhodnutí, že projekt podpořen nebude. Téma P. Josefa Štemberky ale neopouštíme a budeme se snažit dále pokračovat v realizaci myšlenky k uctění jeho památky v Pecce – byť pomalejším tempem. Už příští rok bude příležitost Štemberkův osud znovu připomenout – blíží se totiž 150. výročí jeho narození!

Během jara měla ale farnost spoustu práce s přípravou jiných kulturních událostí. Hlavní myšlenkou tohoto roku je upozornit na okolní kostely, které patří pod Pecku, ale většinou v nich neprobíhá žádné dění – jednak pro nezájem lidí o bohoslužby, jednak z důvodu špatných podmínek. Právě proto se letošní Noc kostelů konala netradičně (a vlastně historicky poprvé) v kostele sv. Mikuláše v Horní Brusnici. Program byl pestrý: po úvodní mši za obec a obyvatele Horní Brusnice následoval krásný koncert flétnového souboru Pifferaios z Lázní Běláhořa a po něm komentovaná prohlídka kostela pod vedením místního znalce Lukáše Plcha. Noc kostelů přilákala do brusnického kostela necelou stovku návštěvníků. Dalším kostelem, který se podařilo hezkou kulturní událostí oživit, byl kostelík sv. Maří Magdalény ve Stupné. Shodou okolností je to právě 300 let od jeho postavení... Už v první polovině května farnost zorganizovala brigádu na opravu propadlého rákosového stropu. Premiérový koncert pěveckého Sboru Pecka se tedy mohl odehrát bez nebezpečí, že někomu spadne kus omítky na hlavu. Ojedinelý, možná i historicky první koncert na tomto unikátním místě si nenechalo ujít téměř 100 lidí. Výtěžek z koncertu – celkem 6 562 Kč sbor věnoval na průběžné opravy kostelíka.

V programu akcí farnosti samozřejmě nechyběly ani ty peckovské – koncem dubna proběhlo v kostele sv. Bartoloměje pásmo chasidských moudrů a písní v podání diva-

delníků z Jilemnice, první červnový den zde na společném koncertu vystoupil smyčcový komorní orchestr Musica Antiqua Trutnov a smíšený komorní sbor Krkonošské Collegium Musicum. Také na farní zahradě se konaly různé akce, například dětské odpoledne s barvením kamínků nebo první peckovský bleší trh – samozřejmě benefiční. V nabídce pestrých stánků bylo nejen oblečení, hračky a knihy, ale také keramika, mince, šperky, hlavolamy, svaté obrázky, ba dokonce i biskupská čepička. K odpolední pohodě vyhrávala skupina KaBel z Lázní Běláhoř. Slunečné počasí, ke kterému se tak pěkně popíjela bezová limonáda a pivo, přešlo na závěr akce v hutný letní liják! Benefice byla zaměřená opět na opravy Stupenského kostelíka. Vybralo se úžasných 7 677 Kč. K této částce významně přispěla i (dramatická) dražba uměleckých děl, která věnovali fotograf Hynek Kalista a malíř Petr Stuchlík z Pecky. Léto bude opět ve znamení různých poutí. Už teď vás můžeme pozvat na poutní mši do Stupenského kostelíka (v neděli 22. července od 14 hod.) nebo do nově upravené Zlatnice, kde nechala obec Vidochov odstranit zbytky původních zastavení a místo nich byly osazeny kamenné sloupky (v neděli 19. srpna od 15 hod.). Srdečně vás zveme také na koncert houslistky Ludmily Pavlové v peckovském kostele sv. Bartoloměje v sobotu 14. července od 18 hod.

Další akce chystáme zase na podzim.

Věra Kociánová

Peckovští zpěváci šli do hor!

Sbor Pecka má za sebou půlrok plný práce s osvojováním nového repertoáru, který jsme letos zaměřili na Podkrkonoší. Říkali jsme si, že je důležité nejprve zmapovat, jaká hudba je charakteristická pro náš kraj, čím je zajímavý a jaké jsou jeho výzvy. Písničky nám vznikaly pod rukama díky spolupráci s profesionálním muzikantem a talentovaným hudebním skladatelem Jiřím Bílkem. Ten pro nás pořídil nejen úpravy čtyř zapomenutých lidových písní, které ukrýval až donedávna archiv Akademie věd, ale zhudebnil na naše přání i několik básní surrealistického básníka Zbyňka Havlíčka, jilemnického rodáka a právě v současné době konečně docenovaného autora. Naše pátrání po hudebním vlnění Podkrkonoší jsme rozšířili i na dílo Jiřího Šlitra, který pochází z nedaleké Zálesní Lhoty, oprášili jsme rovněž starou kramářskou píseň, v níž se prolíná český a německý jazykový živel, a přidali jednu česko-židovskou.

Tento repertoár jsme o víkendu 16. a 17. června vyrazili otestovat přímo do terénu. Naše pěší cesta začínala v Zálesní Lhotě, kde jsme se nejen podívali k rodnému domu Jiřího Šlitra, ale také u zdejší mateřské školy koncertovali pro sympatické publikum, které znalo Šlitrovy písničky nazpaměť. Další cesta nás vedla poli a lesy do Jilemnice, nespěchali jsme a užili si jak zajímavá rytmická a intonační cvičení, která vedl Jiří Bílek, tak i příjemný piknik v lese s dobrotami, které připravily členky sboru. V Jilemnici nás večer v zámeckém parku čekal společný koncert s „domácím“ sborem Camponotus a po něm přátelské posezení u táboráku se zpěvy až do noci.

Nedělní etapu pěší cesty do Horní Branné nakonec absolvovalo jen pět statečných zpěvaček, ostatní dorazili auty. V podloubí branského zámku jsme odpívaly závěrečný koncert – díky trpělivosti a péči našeho sbormistra Jaroslava Jiráka snad celkem povedený.

Současně s touto podkrkonošskou linií průběžně rozšiřujeme i náš „seriózní“ repertoár, složený jednak z latinských písní, jednak z písní lidových v úpravě muzikoložky Zuzany Vlčinské. V květnu jsme měli to potěšení představit ho na koncertu ve Stupenském kostelíku. Aby se koncert mohl uskutečnit, zorganizovala předtím místní farnost brigádu na opravu propadlého rákosového stropu uvnitř lodi kostelíka. Několik z nás se podílelo na závěrečném úklidu. Na průběžné opravy kostelíka jsme následně věnovali výtěžek z koncertu – celkem 6 562 korun. Snad pomůžou! Naopak nám moc pomohl Městys Pecka, který pro nás pořídil nové klávesy – děkujeme.

Na další hudební setkání se budeme těšit koncem léta na peckovské pouti – tentokrát v kostele, a začátkem září na koncertě na hradě.

-vk-

Zazvoní zvonec a pohádce je konec... ... aneb letos pěkně od konce

První část našeho nadpisu zná snad každý, kdo byl v divadle na pohádce. A pohádka dopadne většinou vždy dobře. Dobro zvítězí nad zlem, princ si vezme princeznu za ženu, Jeníček s Mařenkou najdou šťastně cestu domů... A vše je tak, jak má být.

V naší mateřské škole sice nemáme pohádkový zvonec, na který bychom zvonili, ale jedné pohádce, která trvala celých 10 měsíců, bude už za chvíli také odzvoněno. Dovolte mi, abych zazvonila pomyslným zvonce a ohlédla se za pohádkou, která za několik dní skončí. Pohádkou zde rozumíme to, co jsme s dětmi v mateřské škole dělali, čemu jsme je chtěli naučit po celý školní rok a co se nám v MŠ podařilo. A nebylo toho málo.

Když od konce, tak od konce. Dovolte mi, abych poděkovala všem svým kolegyním za práci, kterou po celý školní rok podle svých možností odváděly a odváděly ji více než dobře. Přeji jim, ať mají i nadále hlavu plnou dobrých nápadů a námětů pro práci s našimi malými svěřenci. Nejen jim, ale hlavně dětem a jejich rodičům přeji společně prožité krásné prázdniny plné sluníčka, pohody a odpočinku a načerpání hodně sil do nového školního roku. Děkuji rodičům, kteří nám pomáhali při úklidu školní zahrady, rodičům, kteří byli pro naši MŠ finanční, materiálovou, ale i organizační pomocí při různých společných akcích. Možná, že se k nim v následujícím roce přidají ještě i další rodiče a pak to bude „super“.

V závěru letošního školního roku jsme se rozloučili s osmi předškoláky, kteří po prázdninách zamíří již do „velké školy“. Přejeme jim hodně úspěchů a ať se jim v novém školním prostředí líbí a daří. Při jejich rozloučení s mateřskou školou děti putovaly po celém světě, navštívily všechny světadíly, zazpívaly, zatancovaly, přednesly o nich básničky. Na děti čekalo ještě velké překvapení, ale o tom se zmíním až v podzimním vydání Listů Peckovska. Těchto osm předškoláků vystřídá v naší mateřské škole 15 nových dětí, které byly přijaty při zápise dětí do mateřské školy v měsíci květnu. Takže když si to spočítáme, máme mateřskou školu na příští školní rok naplněnou. A to je dobře.

Před rozloučením s mateřskou školou čekal na předškoláky v závěru měsíce května prodloužený víkendový pobyt v Krkonoších ve Velké Úpě. Bez maminky, bez tatínka – bezva pobyt na horách. V letošním školním roce jsme měli malé výročí našich pobytů na horách. Věřte, nevěřte, jely jsme s dětmi již po dvacáté. Někdo si řekne, 20 let stále na stejné místo? To musí být nuda! Doopravdy tomu tak není. Každým rokem si paní učitelky připravují nové a nové aktivity, které můžeme s dětmi na horách dělat. Děti se seznamují nejen s faunou a florou

hor, poznávají malebná místa naší země a přitom našlapou za tři dny 45 kilometrů. Klobouk dolů před nimi. A paní učitelky ještě k tomu zvládnou dělat „maminku“, vaří dětem, chystají svačiny, koupou děti, chystají oblečení na další den, čtou pohádku na dobrou noc, potěší se dětmi. Ale to už patří k těmto pobytům neodmyslitelně. Přes to všechno je na horách fajn.

Týden po horách čekala na děti další sportovní aktivita, které se naše MŠ účastní také již několik let. Je to Olympiáda mateřských škol Novopacka. Letos se jí zúčastnilo 13 MŠ. Naše MŠ skončila na 5. místě s jednou zlatou medailí. Tu získal Daniel Křížek za běh na 40 metrů – v čase 7,13 sekund! Ostatní závodníci sice medaili nezískali, ale jejich umístění v jednotlivých disciplínách přinesla našemu týmu skvělé body.

Nejen sportovními aktivitami je naše MŠ živa. Hudba a zpěv patří k dalším oblíbeným činnostem. A to zásluhou uč. Veroniky Zahradníkové, která vede sbor Sedmihlášek při MŠ. Jeho posledním vystoupením před koncem školního roku bylo vystoupení v Domě pečovatelské služby v Pecce, kam přišly děti potěšit svým zpěvem obyvatele tohoto domu. Babičky a dědečkové slyšeli písně, se kterými děti vystupovaly v měsíci dubnu na pěvecké soutěži Novopacký slaviček a umístily se zde na prvních místech ve zlatém a stříbrném pásmu. Další písničky byly z koncertu v Nové Pace, kde naše MŠ vystupovala jako

host. Koncert, po vzoru naší mateřské školy v loňském roce na hradě Pecka, pořádala 2. MŠ Školní Nová Paka. V obnoveném sálu hotelu Centrál se představili malí zpěváčci ze 4 mateřských škol. Nejedno oko zaplakalo, nejedna pusa si s dětmi společně zazpívala a ruce všech

posluchačů měly co dělat, aby se odvděčily malým zpěvákům za jejich krásná vystoupení.

V letošním školním roce jsme měli s dětmi v MŠ nové aktivity, ve kterých bychom chtěli i nadále pokračovat. Zúčastnili jsme se celoroční hry v časopise Pastelka – Pastelkové svátky. Děti se seznamovaly

s obvyčejnými věcmi okolo sebe a poznávaly muziku, hudbu, dopisy, ruce, tanec, stromy a další věci jinými způsoby. Starší děti se během roku seznamovaly s jednoduchými pranostikami, pořekadly, příslovími. Pro rodiče s dětmi jsme pořádaly Prstohrátky, Bosohrátky, Logikohrátky a Smyslohrátky. Při jednoduchých činnostech děti poznávaly, k čemu všemu můžeme používat ruce, nohy, pět smyslů našeho těla a také to, že bez chytré a přemýšlivé hlavy to jen tak lehce v životě nejde.

Ostatní akce a aktivity naší MŠ nebudu zde zmiňovat. Byl by to dlouhý výčet činností, kterými se snažíme pobyt dětem v naší mateřské škole zpříjemnit, a těší nás, že vidíme nejen u dětí ale i u rodičů, že jsou s naší mateřskou školou spokojeni a dětem i jim se u nás líbí.

Milí čtenáři, dovolte mi, abych přece ještě jednou na závěr poděkovala všem, kteří mají zájem o naši mateřskou školu a o dění v ní. Krásné léto, hezké prázdniny a v září na viděnou a na slyšenou.

Jana Murdychová, vedoucí učitelka

Po letech peckovské pivo

V polovině května jsem dělal doprovod Zdeňku Kociánovi do pivovaru Tambor ve Dvoře Králové. Pod jeho dohledem a podle jeho receptury tamní sládek uvařil peckovský jedenáctistupňový ležák. Během prázdnin bude určitě k dostání a ochutnání v maringotce pod hradem, v cukrárně a třeba i jinde. Zeptejte se, my vám rádi poradíme, kde ho získat a ochutnat.

A to stačí... O pivu jen krátká a stručná poznámka. Proč o něm dlouho mluvit a psát, když mnohem důležitější je ho ochutnat a vypít.

-hm-

Poutová Pecka hledá pomocníky

Stejně jako v minulých letech chceme, aby se nám peckovská pout' vyvedla a líbila co možná nejvíc. Rádi zapojíme do její organizace každého, kdo o to bude stát. Nebojte se a nabídněte svoje nápady a chuť něco smysuplného dělat někomu z nás... Však vy víte komu.

Děkuje Spolek Bezdrůžic

POUŤOVÁ PECKA

kulturní program, staročeský jarmark,
dětské dílny, atrakce,
peckovské pivo, pohoda...

24.-26. 8. 2018

www.poutovapecka.cz

Škola získala grant na zahradní jezírko

Naše živé školní jezírko – takto se jmenuje náš zatím nejnovější projekt. V jeho rámci jsme naplánovali vybudování jednak nového zahradního jezírka s vodopádem a mokřadem, jednak dvoukomorového kompostu a nakonec výsadbu nových trvalek na školní zahradě.

Podařilo se nám získat finanční podporu ve výši 55 845 Kč z grantového programu Zelené oázy. S příchodem jara jsme mohli začít. Nejprve jsme oslovili pana Plecháče, který nám prořezal ovocné stromy a žákům vysvětlil, jak na to.

S příchodem pěkného počasí pak mohla vypuknout ta nejrozsáhlejší fáze. Žáci v hodinách pracovních činností začali hloubit jámu pro nové jezírko. V úterý 8. května v 8 hodin se na brigádě pořádané na školní zahradě sešla úžasná parta lidí. Pánové se hned dali do dohloubení jámy pro jezírko, vozili písek, kačírek, kameny, instalovali geotextilii a fólii. Práce jim šla od ruky naprosto neuvěřitelně a ještě si všichni doma přibalili dobrou náladu. Po poledni se začalo jezírko napouštět. Stranou nezůstaly ani maminky, které se postaraly o vydatné zásobení jídlem a pitím.

Pak už zase přišli na řadu žáci, kteří dokončovali mulčování kolem jezírka, opravovali skalku a vysazovali nové rostliny. Devátáci průběžně s panem školníkem budovali dvoukomorový kompost. Proběhlo také slavnostní vypouštění a první krmení rybiček.

Ve čtvrtek 14. června se od 15 hodin uskutečnila akce s názvem Otevřená školní zahrada. Rodiče i veřejnost si mohli prohlédnout, co nového jsme na zahradě vybudovali v rámci projektu.

Na podzim nás pak čeká fáze závěrečná. Připravíme budeme zkoumat, jak funguje náš nový vodní ekosystém, kdo se nám do jezírka přistěhoval a jak se daří našim rostlinkám.

Velké poděkování patří všem, kteří nám pomáhali se stavbou jezírka, podpořili nás materiálem a rostlinkami. Obrovský kus práce na zahradě odvedli žáci 7., 8. a 9. ročníku. A poděkovat nesmíme zapomenout i našemu panu školníkovy, který se nejen účastnil budování na zahradě, ale hlavně sháněl potřebný materiál a se vším si věděl rady.

Tento projekt vznikl díky podpoře z grantového programu Zelené oázy, který vyhláší Nadace Partnerství a společnost MOL Česká republika.

Alena Müllerová

Preventivní program Kočičí zahrada

Jak se k sobě slušně chovat, jak se nehádat, jak si nenadávat, jak si neubližovat, jak si nepřivlastňovat to, co mně nepatří, jak si pomáhat, jak poslouchat jeden druhého, jak pozdravit a poděkovat... o tom všichni jenom mluvíme. Pro někoho je to samozřejmé, ale dodržovat pravidla slušného chování je pro spoustu dětí i dospělých vzdálené. Protože tyto problémy ve 2. třídě řešíme opakovaně od začátku školní docházky, byly děti zařazeny do preventivního programu Kočičí zahrada. 12 koťátek si spolu hraje,

tráví společně volný čas a přitom řeší stejné problémy jako my. Pod vedením mladého pracovníka Lukáše z pedagogicko-psychologické poradny ve 12 hodinách děti samy poznaly, co je správné, nesprávné, co se jim líbí, nelíbí, samy se poznávaly v kočičích hrdinech a zamýšlely se nad tím, jak to co nejlépe vyřešit. Doufám a pevně věřím, že to bylo ku prospěchu druháků a že šťastně vykročíme do 3. třídy. Krásné prázdniny plné sluníčka.

Monika Rejlová

Divadelní učebnice

Divadélko pro školy z Hradce Králové si pro nás tentokrát připravilo Divadelní učebnici.

Z bohatých dějin českého divadla se zaměřili na dobu po vzniku ČSR. Potkali jsme postavy ze hry Osvobozeného divadla. Don Parola a Don Pandero se pokoušeli obklíčit padoucha z řad žáků 4. ročníku. Čapkova mloka z Války s mloky, mimo titulků novin a reklam, velmi zaujala jedna devátáčka. Ta pak vypomohla jako Eržika v Baladě pro

banditu. Jonáš a Melicharová představili divadlo Semafor. Skončili jsme u Járy Cimrmana a spolu s ním vyšetřovali ztrátu třídní knihy (Kdopak to jen prozradil účinkujícím jména některých žáků?).

Skoro dvě hodiny smíchu a zábavy, během kterých žáci získali základní povědomí o moderním divadle včetně totalitní cenzury.

-am-

Ekologický pobyt v Oldřichově v Hájích

Výběr žáků 6. a 7. třídy zažil krásné tři dny v Oldřichově v Hájích nedaleko Liberce, kde se nachází Ekocentrum. Je to moderně opravená usedlost, kde mají různá zvířata a jsou obklopeni nádhernou přírodou. Nabízí tu zajímavé ekoprogramy pro školy, školky i rodiny s dětmi.

Vyjeli jsme ve středu 2. května brzy ráno, abychom cestou navštívili zoo v Liberci a podívali se na ohrožené druhy zvířat. Zoo v Liberci je nejstarší v České republice, ale má co nabídnout. Okouzlo nás koupání slonů a vůbec nám nevádí, že takový slon, co si hová v bazénku, stříká vodu všude kolem. Krmení tuleňů také stálo za to. A bílí tygři, symbol liberecké zoo, ač zrovna snídali bílé králíky, nás také okouzlili. Avšak kontaktní zoo, kde žáci mohli přímo do ohrady s kozami a ovečkami a mohli je nakrmit, byla úplný top. Kolem půl jedné jsme dorazili do Oldřichova. Po ubytování v krásných pokojích nás už čekal program Pastýři, kdy jsme se dozvěděli o ovečkách a životě s nimi, co potřebují ke svému životu a jak se o ně starat. Není nad to si vše vyzkoušet na vlastní kůži, a tak s lopatami a košťaty v ruce hurá do výběhu ovcí a uklízet nečistoty. Za odměnu jsme si pak ovečky pohladili a také jsme si zahráli na pastýře, kteří trávili většinu roku mimo domov a pásli ovce. Zahráli jsme si na píšťalky, ručně dělané z jednoho kusu dřeva. Nakonec jsme se pak dozvěděli o vlně a jejím zpracování a sami jsme si mohli vyrobit z vlny plstěné výrobky. Středeční večer jsme pak strávili pečením buřtíků, hraním na kytaru a zpěvem u táboráku a také povídáním na pokojích. O tom, že někteří vydrželi vzhůru dlouho, ani snad psát nemusím.

Ve čtvrtek ráno nás čekal program Koně a my. Dozvěděli jsme se zajímavosti o práci s koňmi, co k životu potřebují, jak se o ně starat a co člověku dokážou koně dát. Učili jsme se koně hřebelcovat, zkusili je osedlat a nakonec jsme se i na koni projeli a podívali se na svět ze sedla koně. Po obědě a zaslouženém odpoledním klidu jsme se vydali na procházku do lesa a okolních luk. Čekal nás program Smyslové hry, při kterých jsme si ověřovali, jak naše smysly pracují a jak jsou vyvinuté. A tak se šátkem

na očích jsme bosou nohou zkoušeli poznat, co za předmět to pod nožkou máme. A že se někteří zdárně třefovali. Pak jsme zkoušeli tak zvané „Zoomování“, kdy žáci pracovali ve dvojicích. Jeden byl fotoaparát, který měl zavřené oči, a druhý žák byl fotograf, který svůj fotoaparát vždy nasměroval na určitý detail přírody. Pak fotoaparát otevřel na krátký moment oči a jako by si daný detail vyfotil. A tak si děti všimaly krásných detailů přírody a také se nechaly navést druhým člověkem. Zajímavá byla také poslechová mapa, kdy se děti rozběhly po louce a po dobu 10 minut zakreslovaly, jaký zvuk a odkud slyší. Zaměřovaly svou pozornost na poslech a rozvíjely jej tím.

I na pátek jsme se moc těšili. Po snídani nás totiž čekal Biomonitoring živočichů u místního rybníka. A tak po přípravných aktivitách v učebně jsme vyzbrojeni sítkami, nádobami a brožurkami vyrazili do terénu. Na kraji rybníka jsme pak brali vzorky, tedy lovili živočichy žijící ve vodě, v písku a bahně. Dali jsme je do pozorovací nádoby a v brožurce hledali, co je to za živočicha. Podařilo se nám ulovit nejen pulce, larvy vážky, ale i pijavku a vodní pavouky. A protože se nám aktivita moc líbila, vyrazíme v předmětu Ekologická praktika zase do terénu a prozkoumáme místní rybníky. Už se těšíme, co najdeme.

Celý program byl doprovázen aktivitami, při kterých si žáci uvědomili, jaký je vztah mezi lidmi a zvířaty, jaký by měl a mohl být vztah člověka k přírodě, a také si uvědomovali své pocity, vyjadřovali svůj názor a naslouchali jeden druhému.

Plní zážitků jsme do Pecky dorazili kolem půl třetí odpoledne a rozhodnutí, že se za rok zase do Oldřichova na ekopobyt vydáme.

Lucie Morávková

Děti zdolávaly Mt. Everest

Expedice Mt. Everest letos proběhla 27. dubna. Je to již 24. ročník, kdy žáci od 5.–9. třídy vybihají školní schodiště a za každý výstup do hořejšího patra se posunou o kousíček blíže k vrcholu nejvyšší hory světa. A když vyběhnou celkem 669 krát, ocitnou se na vrcholu Mt. Everestu, nejvyšší hory světa.

Akce začíná v 13 a letos končila po 20. hodině večer. I přes zkrácení doby akce náš nejlepší schodoběžec, Tomáš Jakubský, vystoupal školní schodiště celkem 183 krát, což je krásný výkon.

Vrcholu hory Mt. Everest letos dosáhla Nikola Podlipná, bývalá žačka naší školy, která teď studuje na Gymnáziu v Nové Pace. Společně s našimi žáky se akce už tradičně účastní místní hasiči, kteří školní schodiště zdolávají s dýchacími přístroji.

Všem 22 žákům děkujeme za účast a za rok se budeme zase těšit.

-lm-

Zpráva z vodáckého výcviku

Vodácký výcvik je u našich žáků velmi oblíbený. Snad proto, že je to netradiční aktivita, kdy vidíme přírodu opravdu zblízka, učíme se spolupracovat, spoléhat jeden na druhého a hlavně zažijeme spoustu legrace. Letos jsme se vydali na řeku Orlici.

Vyjeli jsme ve čtvrtek 7. června ve čtyři hodiny odpoledne krásným, pohodlným, ale velmi hlučným autobusem z roku 1968. Kéž by tak šlo otevřít více okének a dovnitř mohlo více čerstvého vzduchu. Do loděnice v Týništi nad Orlicí jsme přijeli kolem šesté večer a začalo stavění stanů. Některým z nás to dalo dost práce, ale není nad to si připravit vlastní místočko pro spaní. Po teplé polévce jsme vyrazili prozkoumat terén, hráli míčové hry, povídali si... zkrátka spát se šlo dlouho po večerce zamýšlené v 10 večer.

Druhý den ráno, po dobrých čerstvých rohlíčcích, nás autobus dovezl do Kostelce nad Orlicí, odkud začala naše šestihodinová plavba. Ne snad proto, že by trasa 15 kilometrů byla na děti příliš dlouhá, ale proto, že jsme museli často vystupovat z lodí, přenášet je přes mělkou řeku a také vytahovat několik lodí, které se cvakly. Řeka však měla příjemnou teplotu, a tak nám vykoupání ani nevadilo. V táboře nás čekala dobrá polévka a smažený sýr – odměna za tu náma-

hu. Večer jsme pak strávili hraním míčových her a zpěvem u táboráku. Tentokrát jsme šli spát dříve, ale jen o chvíli.

V sobotu, poslední den, nás už čekala trasa o polovinu kratší, ale zase zbyl čas se nechat ve vestách unášet proudem řeky. A po špagetách jsme tak akorát o fous unikli pořádnému lijáku. Stany jsme stihli sbalit opravdu na poslední chvíli. Všechny 24 žáků jsme do Pečky živých a zdravých přivezli kolem 6. večer. Tak zase za rok AHOOOOOJ.

-lm-

Pasování na čtenáře

Ve středu 6. června se dočkalo deset prvňáčků slavnostního Pasování na čtenáře. Všichni jsme se sešli v sále hasičské zbrojnice v Pecce. Děti si připravily krátký program na téma Jarní zahrada. Všichni s vlastnoručně vyrobenými kloboučky zahájili slavnost písní Šel zahradník do zahrady, pak následovalo několik básní a říkadel, také jeden sluneční taneček a pak už každý dostal možnost ukázat, zda se za celý rok naučil číst. Celému programu přihlížela královna Písmenkoveho království, která nakonec usoudila, že se čtení dětem povedlo a že budou všichni pasováni na čtenáře. A tak byly děti postupně vyvolávány, aby poklekly před královnu, která je mečem pasovala. Darovala jim průkazku do knihovny na jeden rok zdarma, diplom a dostaly pasovací stužku. Poté se děti podepsaly pod čtenářský slib, že se budou chovat ke knížkám pěkně a že budou o prázdninách číst... Z rukou paní ředitelky Věry Pavlové dostaly ještě knížku, časopis, záložku, povídání o knihtisku a první čtenářský deníček, kam si děti budou moci zapisovat knížky, které přečtou. Protože jsme začali zahradou, každý prvňáček

dostal květináček s květinou, kterou si musí doma zasadit a opatrovat, aby mu vykvetla. Po společném fotografování královna Písmenkoveho království děti a jejich rodiče po-

zvala na občerstvení do knihovny, kde si děti mohly nejen ochutnat dobroty, ale i vypůjčit svoje první knížky.

Ráda bych poděkovala paní ředitelce Věře Pavlové a paní starostce Haně Štěrbové, že přišly prvňáčky podpořit, dále děkuji Ivě Šmídové za klavírní doprovod a upečení sluníčkového dortu, paní knihovnici Lence Knapové, bez které by nemohla přijít královna Písmenkoveho království, za příjemnou spolupráci. Děkuji fotografům za pořízení obrázků a rodičům za to, že přišli podpořit své děti, a za to, že se jim doma věnují.

Lenka Kupková

Školní akademie

Ve středu 21. března se školní tělocvična proměnila v jeviště i hlediště zároveň. Konala se tu totiž školní akademie s názvem Z pohádky do pohádky. Sehrána byla 2 představení, dopoledne pro děti z MŠ, odpoledne pro rodiče a známé.

Samotnému představení předcházela několikaměsíční příprava. Kdo někdy zkoušel divadlo, ví, o čem je řeč. Každá třída si vymyslela, čím by se na akademii představila. A že to nebylo jednoduché! Všechny třídy nakonec přišly s konkrétními nápady, jak dostat názvu celého vystoupení. Třídní učitelé sepsali, s čím se žáci budou prezentovat. Sestavení scénáře celé akademie se chopili devátáci Romča Trunečková a Matěj Stuchlík a dali tak všechna vystoupení do jednoho celku. Jednotlivé třídy zkoušely, tvořily kulisy, sháněly kostýmy. Po jarních prázdninách vypukly společné zkoušky v tělocvičně. Režisérského postu se ujal pan učitel Marek Fanta, přizvali jsme i zvukaře a osvětlovače Tomáše Stuchlíka (jeho zkušenosti z práce s divadelním kroužkem jsme velmi uvítali). A pak to vypuklo.

Diváci sedí na svých místech, herci nervózně čekají na svá vystoupení. Po odbití gongu a upozornění, že telefony lze zcela výjimečně používat na focení a natáčení, se na scéně objevuje hlavní dvojice – Evženie z rodu Krasomilů a Karel Princ (Romča s Matějem). Pohádková princezna se setkává s klukem ze současnosti, shodou okolností Princem, a vzájemně se seznamují se svými světy, hlavně tím pohádkovým. Propojovali jednotlivé výstupy tříd krátkými rozhovory a napovídali tak, co bude následovat. A protože se na začátku střetli za zvuku písničky Popelka, logicky je na prvním místě stejnojmenná pohádka v podání třetáků. Ukázka z pohádky Tři oříšky pro Popelku je doplněna hrou na hudební nástroje i zpěvem. Následovalo vystoupení druháků – pohádky o Červené karkulce. Jedna byla zpívaná, druhá veršovaná. S veršovanou pohádkou se představili i prvňáci – O Koblížkovi.

Do současnosti jsme se přenesli díky pátákům a čtvrtákům, kteří publikum roztleskali pohybovými vystoupeními Popeláři a Gangnam style. V hudebním duchu se neslo i další číslo prvňáků – písničky z večerníčku o včelích medvídcích. Poté se na scéně objevili sedmáci a sehráli pohádku O Sněhurce. Pak se Evženie – Romče podařilo ve většině diváků vyvolat husí kůži interpretací písničky Slza z tváře padá z pohádky Šíleně smutná princezna. Občas i slza ukápla. K rozveselení přispěla další taneční čísla. Čtvrtáci a jejich zpěv a tanec na písničku Kdyby se v komnatách a druháčky jako roztomilé zebříčky z Madagaskaru. Bouřlivý potlesk jim byl odměnou. Nejméně početná třída – šestáci – si připravila

veršovanou pohádku Emanuel a Frynty Pět malých myšů.

Poté se již potře-
tí na scéně objevili

druháčci a představili se s písničkou Skřítkové, tesaři.

V divadelním duchu se nesla poslední část akademie. Sedmáci – nejpočetnější třída – sehráli zkrácenou verzi Svěrákovy pohádky Tři bratři. Osmáci nás přenesli do dalekého Orientu díky pohádce o chytré Šeherezádě. A díky devátákům a jejich vystoupení s názvem Čarodějův mišmaš mohli diváci zavzpomínat na známé pohádky S čerty nejsou žerty, Princezna ze mlejna, Anděl Páně a Mrazík. Na to navázali krásným zpěvem Honza Labašta (písnička z Mrazíka) a Lukáš Jakubský (písnička z Princezny ze mlejna). Mezi jednotlivými vstupy se občas objevily i vtipy Hurvínka a Máničky (druháci) – jak jinak než v kostýmech. Posledním vystoupením byla taneční variace, kterou na písničku Ta nie vymyslely a převedly třetáčky.

Více než dvouhodinové představení bylo u konce. Evženie z rodu Krasomilů a Karel Princ se s diváky rozloučili, pozvali na scénu jednotlivé protagonisty a všichni sklídili dlouhotrvající potlesk. Nakonec se slova ujala paní ředitelka, která všem poděkovala za poctivou přípravu a skvělé předvedení. A na úplný konec se do opětovného potlesku na účinkující snesly barevné konfety. Tím naše show skončila.

Nutno podotknout, že do přípravy a realizace akademie se zapojili všichni opravdu naplno a vydali ze sebe to nejlepší. Potvrzují to i zpětné reakce od diváků, kterým se vystoupení moc líbila a ocenili, co všechno děti zvládnou. Od přípravy programu, přes výrobu kulis, nechyběly kostýmy. Zapojily se samotné děti, šikovnými rukama přispěli rodiče, někteří využili fondu divadelního kroužku Smajlík, za což dodatečně velmi děkujeme.

Jediné, co nám trochu scházelo, byla místa pro diváky. Kdo se tedy do hlediště nedostal, anebo neměl dobrý výhled, může zhlédnout akademii ve formě videozáznamu, který bude na stránkách školy.

Tak zase někdy na shledanou!

Šárka Kodymová

Pohár rozhlasu

Dne 10. května se 9 našich vybraných žáků ze 7.–9. třídy zúčastnilo okresního kola celorepublikového atletického turnaje „Pohár rozhlasu“, které se pořádalo ve sportovním zařízení Lázní Bělohrad.

O vavříny vítězství a osobní rekordy se naši chlapci utkali v následujících disciplínách – sprint na 50 metrů, vrh koulí, skok vysoký, skok daleký, vytrvalostní běh na 1 500 metrů a závěrečná štafeta celého družstva. Všechny disciplíny jsme měli obsazeny svými sportovci, byť výběr nebyl vůbec snadný a ani urychlené trénování před započítáním závodů nás nezbavilo nálepků outsiderů.

Organizační úroveň celých závodů byla na velmi vysoké úrovni, pořadatelé dodržovali časový harmonogram a případné změny ihned hlásili a celý běh závodů lze označit za bezproblémový. Jelikož my sami jsme v porovnání s ostatními výběry, zejména z jičínských škol, v nichž jsou nezdávka skuteční sportovci, nemohli čekat

příliš velké šance na výhru, rozhodli jsme se alespoň předvést to nejlepší, co umíme a užít si slunečný den. Oboje se nám podařilo měrou vrchovatou a obzvláště ve vytrvalostním běhu (Ondra Sakáč), vrhu koulí (Kryštof Tázlar) a skoku vysokém (Matěj Zahradník a Vojta Truneček) jsme překvapili sami sebe a přepsali si své osobní rekordy. Fakticky jsme v žádné disciplíně nebyli úplně poslední, ale i přes naše očekávání, jsme opět obsadili poslední příčku. Nevadí, příště!

Všem zúčastněným žákům náleží pochvala za velkou snahu, kterou v individuálních disciplínách projevili, stejně jako smysl pro férové a sportovní chování. Přestože jsme se neumístili ve vrchních příčkách celkového pořadí, byli jsme se svou účastí spokojeni a rádi se zúčastníme i dalšího ročníku, kde opět můžeme překvapit nejen sebe, ale i své soupeře.

Marek Fanta

McDonald's Cup

Ve dnech 17. a 19. dubna se žáci a žákyně naší školy zúčastnili okrskového kola 21. ročníku fotbalového turnaje „McDonald's Cup“, kterého se již tradičně účastníme.

Prvním, kdo bojoval o uznání a postup, bylo smíšené družstvo chlapců a dívek ze 2.–3. třídy a navzdory tomu, že neměli příliš času na sehrání či složitější taktiku, předvedli všichni naši reprezentanti nesmírně srdnaté výkony a do všech zápasů se vrhali s příkladným nasazením. Sportovní hala na ZŠ Husitská se tak stala jevištěm velmi zajímavých výkonů, které se navíc s každým okamžikem zlepšovaly až k poslednímu zápasu – v našem případě již tradičně proti favorizovaným Lázním Bělohrad, nad kterými jsme dokonce skoro celý poločas měli náskok jedné vstřelené branky. Přestože jsme nakonec nezvítězili a skončili na 4. místě, vysloužili jsme si ze strany všech zúčastněných i ze strany organizátorů sympatie a vřelý aplaus, přičemž všem dětem patří velké poděkování nejen za sportovní výkony, ale i za vzorné chování nejen během turnaje.

Naši starší žáci a žákyně ze 4.–5. třídy dostali příležitost předvést svou fotbalovou formu již o dva dny později, tentokrát ve venkovních prostorách na umělém trávníku u ZŠ Husitská a od prvního momentu se jednalo o skutečné sportovní drama. Ideální slunečné po-

časí i delší herní doba (2 × 15 minut oproti 2 × 12 minut u menších žáků), stejně jako vyspělejší forma a důraz na techničtější hru učinily z každého zápasu velkou podívanou. Naše smíšené družstvo si od prvního zápasu dokázalo vybojovat prostor na hřišti, dostávat se do gólových šancí, zakončovat a kombinovat, stejně tak jako bránit svůj prostor před soupeři, přičemž i zde platilo, že s každým zápasem se naše forma ještě zlepšovala. Poslední utkání turnaje – jak jinak než s favority z Lázní Bělohradu – bylo vůbec nejdramatičtější zápasem celého turnaje a zde je nutno žáky obzvláště pochválit za vynikající výkon, neboť jako jediní za celý den s tímto soupeřem neprohráli, nýbrž vybojovali remízu proti jednoznačnému vítězi turnaje. Přestože bodově jsme se opět umístili na 4. místě, ovace a uznání, kterých se nám dostalo, vysoce překonaly všechna očekávání.

Všem našim žákům a žákyním, kteří se zúčastnili turnaje, patří velká pochvala za skvělé nasazení, sportovního ducha a nezdolnou vůli, se kterou se účastnili všech zápasů, stejně jako za jejich férové a čestné jednání. Naši škole vybojovali uznání a sympatie ostatních škol i přihlížejících a všichni věříme, že nás ani v budoucnu tento sportovní zápal neopustí a budeme své úsilí moci korunovat dalšími úspěchy.

-mf-

Modrý volejbal

Okresní kolo

Dne 23. května se 6 našich vybraných žáků ze 7.–9. třídy zúčastnilo okresního kola turnaje v modrém volejbale, pořádaného na volejbalových kurtech v Dřevěnicích.

Jelikož se Pecka vždy pyšnila svými volejbalisty, byla naše účast na turnaji samozřejmostí, byť co se dopravy týče, nepatří Dřevěnice právě mezi dopravní uzly, a tak jsme museli úsek zhruba 2 km dělit nás od zastávky autobusu na kurty dojít pěkně po svých. Počasí toho dne také nebylo z nejlepších, neboť předchozí večer byl poznamenán silnými bouřkami a přívalovými dešti. Pohled na pusté a prázdné kurty zase vyvolal oprávněné obavy, zda se turnaj na poslední chvíli nezruší a nejedeme zbytečně.

Naše obavy se však ukázaly jako zbytečné, a když jsme dorazili na kurty, shledali jsme se s dalšími soutěžícími a jejich vedoucími. V kategorii dívek jsme nepostavili družstvo žádné, v kategorii chlapců jsme naopak měli počet hráčů vhodný dokonce k postavení dvou tříčlenných družstev. To se později ukázalo pro organizátory jako možnost, která vůbec nechť naše hráče formálně hrát ve své kategorii, neboť náš jediný přihlášený soupeř z Jičína se nedostavil a automaticky jsme měli jistý postup. Chlapci byli proto rozděleni na dvě družstva (s barvitými jmény „Pecka A“ a „Pecka B“) a zahráli si zápasy proti sobě, i proti zde přítomným dívčím výběrům. A byla to velmi kvalitní sportovní podívaná, kluci hráli s chutí a bez stresu, ukázkově spolupracovali a vydávali ze sebe to nejlepší. Co již tak nejlepší nebylo, bylo počáteční počasí, neboť hned náš první zápas musel být celkem třikrát přerušen pro vydatný déšť. Nakonec se ale i počasí umoudřilo a gratulace k postupu jsme přijímali už za slunečného počasí – diplomy nám byly doručeny dodatečně poštou a pohár za 1. místo jsme přebírali až po dvou týdnech na krajském finále, kam jsme postoupili.

Všem zúčastněným chlapcům patří velká pochvala a uznání za sportovního ducha, perfektní výkony na kurtech a velikou chuť si zahrát a předvést, co v nás je. Další, nikterak menší pochvalu pak chlapci zaslouží i za to, že vzdor nevyhovujícím časovým možnostem dopravy, než abychom čekali skoro dvě hodiny na autobus, rozhodli jsme se zkusit to na autobus doběhnout a ty necelé 2 kilometry jsme v cca 10 minutách opravdu stihli.

-mf-

Krajské kolo

Dne 8. června se 5 našich vybraných žáků ze 7.–8. třídy zúčastnilo krajského finále turnaje v modrém volejbale pořádaného na volejbalových kurtech v Dřevěnicích.

Po úspěšně zdolaném okresním kole se naši chlapci kvalifikovali k postupu do krajského volejbalového finále, což je pro nás jednak velký úspěch, zároveň šlo o příslib velmi napínavého a kvalitního sportovního klání. Jak už tomu je dobrým zvykem, nikdy nemůže být nic jednoduché a tak se datum pořádání finále v Dřevěnicích velmi nevhodně krylo s vodáckým kurzem na řece Orlici. Co s tím, když vodu už odhlásit nejde a finále kvůli nám nikdo neposune? Rozhodli jsme se zkusit kompromis a díky nemalému úsilí se nám podařilo domluvit, že se chlapci přihlásí na vodu mohou zúčastnit volejbalu a po odehrání zápasů budou na místo pořádání vodácku dopraveni náhradním způsobem.

Na kurtech nás už čekali a hned se dvěma dobrými zprávami – ta první byla, že se konečně dostaví soupeři (celkem 3 týmy), takže budeme moci změřit síly s nejlepšími z kraje, ta druhá byla, že aniž bychom ještě cokoliv udělali, už jsme dostali pohár za první místo. Sice to bylo jen dodatečné předání poháru z předešlého okresního kola, ale i tak šlo o příjemnou psychologickou vzpruhu. Počasí bylo také příjemné, a tak jsme po nezbytných formalitách a pozdravech mohli směle začít. A nutno říci, že klukům to šlo opravdu perfektně, podporovali se a poctivě se navzájem střídali – ze tří zápasů jsme dva přesvědčivě vyhráli a pouze s týmem, který následně obsadil první příčku, jsme prohráli. Odehráno bylo velmi rychle, a jelikož s jídlem roste chuť, neodmítli jsme možnost zahrát si ještě druhé kolo se všemi svými soupeři, se kterými jsme už hráli. Výsledek byl naprosto totožný, dvě přesvědčivé výhry a pouze jedna prohra. Hoši hráli s plným nasazením a po celou dobu nebyla nouze o dramatické a napínavé okamžiky. Se zcela zaslouženým skóre jsme tak obsadili druhou příčku z celého krajského finále kategorie chlapci a byli odměněni čestnými diplomy a pohárem, tentokrát už přímo na místě. Kdo byl přihlášen na vodácký kurz, byl následně dopraven do Týniště nad Orlicí, zbytek z nás se vrátil autobusem na Pecku, kde byla akce ukončena.

Všem zúčastněným žákům patří velké uznání a pochvala za vynikající sportovní výkony a čestné a férové jednání, stejně jako za odhodlání vydat ze sebe to nejlepší a důstojně reprezentovat naši školu na krajském finále. Oproti naší předchozí účasti na okresním kole jsme stihli zpáteční autobus bez problémů klidnou chůzí a bez vytrvalostního běhu – panu Josefu Šimkovi děkujeme za dodatečný odvoz části našich reprezentantů na vodácký kurz.

-mf-

Hasiči v akci

V pátek 4. května se celá 1. třída vydala na exkurzi do Nové Paky k hasičům a záchranářům.

Zážitky začaly hned ráno u autobusu, když si každý z dětí úspěšně koupil jízdenku. Sluníčko nám svítilo na cestu a my natěšeně jeli. Na hasičskou stanici jsme dorazili chvílku před osmou hodinou. K našemu milému překvapení jsme byli první návštěvníci, takže jsme se nemuseli mačkat s dalšími školami. Ujal se nás nám známý hasič Michal Pavel, který je také z Pecky jako my. Ten dětem zábavnou formou sdělil nejdůležitější informace ze života místních hasičů. Překvapilo nás, že hasič musí být nachystaný v autě do 2 minut od vyhlášeného poplachu. (mimořádně, my máme s dětmi ještě rezervy v převlékání). Hasiči mají službu 24 hodin a pak mají 2 dny volno, při noční službě mohou spát, ovšem jen naoko. Hasič se musí udržovat ve výborné fyzické kondici, musí znát nejrůznější vyhlášky, mají přehled v chemikáliích a ovládají zdravotěbu. Z toho všeho dělají každý rok zkoušky, kdo neprojde, končí.

Děti viděly, kde si hasiči vaří jídlo, kde odpočívají, ohlasovnu požárů a šatnu. V šatně děti měly možnost vyzkoušet si hasičskou výstroj na vlastní kůži. Zjistily, že je hodně těžká, však ti naši drobečkové v chlapeckých těžkých botách, kalhotách, bundě proti ohni a přilbě, vypadali jako trpasličci. A když si děti zrovna navlékaly kalhoty – POPLACH – ano, pravý nefalšovaný poplach. Museli jsme okamžitě opustit stanici a nechat hasiče dělat svou práci. Naštěstí nešlo o požár, takže jsme se v blízkém parku občerstvili, zahráli si šlapanou a vyhlíželi, kdy se nám auto s hasiči zase vrátí. Za půl hodiny jsme pokračovali v exkurzi dále. Viděli jsme hasičskou techniku, vybavení aut, obtěžkali jsme si všechno možné, prolezli jsme auto a dokonce jsme si zkusili stříkat vodou. Pak jsme pěkně poděkovali a vyrazili dál.

Jako zpestření nám byla prohlídka místní záchranné služby při domově pro seniory. Velice ochotný záchranář nám otevřel sanitku, ukázal nám snad úplně všechna možná tlačítka, hejblátka v autě. A to nejlepší, samozřejmě si děti mohly některá vyzkoušet. Vyzkoušely si stetoskop, měření srdeční činnosti, nakládací lehátko či sedátko, nafukovací dlahu či kyslíkovou masku... Zkoušet a povídat bychom mohli ještě dál, ale čas se nachýlil a my museli na autobus. Opět jsme pěkně poděkovali a vyrazili zpět na Pecku na zasloužený oběd. Samozřejmě si děti jízdenku koupily opět samy.

Dětem se samozřejmě nejvíc líbil poplach, ale den jsme si užili výborně, děti byly moc hodné, se zaujetím poslouchaly a na otázky hasiče a záchranáře většinou okamžitě správně odpovídaly.

Všem děkujeme za milé přijetí, trpělivé povídání a budeme se někdy příště těšit zase na shledanou.

-lk-

Fajn výlet do Fajn parku

Na MDD 1. června se sedmáci vypravili do Fajn parku v Chlumci nad Cidlinou. A bylo to fajn. Počasí ažuro, vládla pohoda a dobrá nálada. Po anabázi autobusem a vlakem jsme dojeli do Chlumce. Rychle jsme se zorientovali a kolem rybníka došli do cíle. Park jsme si náležitě užili, nejoblíbenějšími atrakcemi se stalo 4D kino, safari autíčka, trampolíny, občerstvení, zorbing, stezka bosou nohou, hrátky s kozičkami, jízda vláčkem. Strávili jsme zde příjemné chvíle a nakonec i bouřce jsme utekli. A ve vlaku nám již nevadila.

Výletu zdar!

Libor Stuchlík

Naši žáci v zahraničí

Ve středu 30. května se žáci třetí a čtvrté třídy vydali do Polska. Náš autobus doplňovala škola z Bělohradu. Autobus nás zavezl do města Marcinowice, kde nás přivítala celá škola. Přesunuli jsme se na zahradu školy, kde nás přivítali zaměstnanci školy s paní ředitelkou a formou zábavného divadélka tři komici. Po divadle nás zavedli do tělocvičny a formou prezentace představili svoje město Marcinowice. Prezentace nebyla moc dlouhá a po jejím ukončení na nás čekalo malé občerstvení. Jakmile jsme se občerstvili, vyšli jsme na školní pozemek a tam čekaly různé atrakce. Po atrakcích přišly na řadu sportovní aktivity, kde jsme si s dětmi z Polska zaspotovali. Vysílení po sportovních výkonech jsme kráčeli asi půl kilometru na oběd. Po obědě jsme se vrátili zpět do tělocvičny školy, kde se vyhlášovaly výsledky sportovních výkonů. Všichni, co se zúčastnili, byli obdarováni. Před odjezdem domů přijeli hasiči na školní zahradu a předvedli nám hasičský útok.

Všichni se s námi rozloučili a my jsme se zvesela vydali zpátky domů.

Věra Dutkovská

Šestáci se vypravili do středověku

Naším cílem v horkém letním dni 6. června byl areál firmy Botanicus v Ostré u Lysé nad Labem, ve kterém je vybudováno centrum řemesel.

Ráno cesta vlakem ještě ušla a my se neuvařili. Celý dopoledne bylo pod mrakem a pofukoval větřík. Nic tedy nestálo v cestě naší výzkumné výpravy do středověku. Ač se to zdá neuvěřitelné, pidipočet žáků se ještě rozdělil na dvě skupiny, pohrdl pedagogickým doprovodem, každá skupina se zmocnila jedné mapy a vyrazila do křivolakých uliček centra řemesel. Doprovodu nezbylo, než zpovzdálí monitorovat.

A bylo co zkoumat. Namátkou: výroba svíčky, ražba mincí, výroba mýdla, provazu, rýžování zlata. Každý si vybral, co ho zajímalo, a postupně utrácel grošíky, které dostal do začátku. Povinností byla samozřejmě keltská palačinka. Koho unavily uličky městečka, mohla vyrazit do nádherných zahrad a ztratit se v bludišti.

V poledne se sluníčko rozhodlo, že nám ukáže, zač je toho loket, a začalo pálit. Byli jsme rádi, že už jedeme domů, zejména proto, že první vlak byl klimatizovaný.

Domů jsme dorazili přesně včas a bez problémů. Jen jedna kuriozita: věřili byste, že se člověk může praštit do brady o železniční závoru? Já až doteď ne.

-am-

Helicopter show

V pátek 11. května se žáci 2.–9. třídy zúčastnili „braného dopoledne“ s názvem Helicopter show, které se konalo na letišti v Hradci Králové.

Děti si mohly prohlédnout různé druhy vrtulníků, hasičská auta, viděly i práci záchranářů. V programu jim členové záchranného systému předvedli ukázkou vyprošťování lidí uvězněných v bouraném autě, kdy museli hasiči vypáčit dveře a odříznout i sloupek automobilu, aby se dostali ke zraněným, s následným ošetřením zdravotníky. Byla jim dále předvedena ukáзка letového hašení, kdy vrtulník s vakem vody nadletěl nad předem určené místo a zde vodu z vaku vypustil. Poté zde také děti viděly přepravu záchranářů na laně zavěšeném pod vrtulníkem, když jsou hasiči přepravováni na pomoc zraněným v nepřístupném terénu. Hasiči také předvedli uhašení hořícího auta s pomocí speciálního hasičího robota ovládaného na dálku. Při záchranných akcích zasahují i kynologové, a tak i tady mohly děti vidět práci kynologa se svým cvičeným psem, který vyhledal nejprve osobu ukrytou v autě a poté osobu ukrytou mezi překážkami. Labrador Max byl velmi šikovný a oba úkoly zvládl výborně.

Dětem se program líbil, na záchranné akce se dívaly se zaujetím. Viděly, že práce záchranáře je velice náročná a vyžaduje odvalu a sebranou spolupráci.

Jana Morávková

Výlet na hrad Kost

V pátek 1. června jsme se vydali s 1.–5. třídou na školní výlet na hrad Kost. Autobus nás zavezl přímo na Kost, kde jsme jako první navštívili rytířské souboje na koních. Souboje se dětem velice líbily, protože jsme si mohli pěkně zařvat. Po skončení soubojů nás paní učitelky vyfotografovaly s drakem. Dále jsme navštívili prostory hradu s milou průvodkyní princeznou Karolínou. Princezna nám sdělila spoustu nových informací, dokonce jsme i princezně zazpívali písničku, která se jí moc líbila. Princezna nám ukázala komnatu, kterou mohl ten nejhodnější z nás odemknout. Na konci prohlídky jsme se s princeznou Karolínou vyfotili. Princezna měla pro nás hezké překvapení, dostali jsme od ní podkovu pro štěstí. Dále naše cesta směřovala naučnou stezkou údo-

lím Plakánek. Původně naše cesta směřovala do obce Vesec, ale po cestě jsme narazili na neprůchodnou cestu, tak jsme se museli vrátit na nejbližší rozcestí. Podle rozcestníku jsme to měli nejbližší 1 kilometr do obce Střehom. Bohužel nás poslední kilometr chytl silný déšť, ale nám to vůbec nevadilo. Nasadili jsme pláštěnky a vesele jsme kráčeli dál do příslušné obce. Pan řidič autobusu nás velice překvapil, zajel autobusem až k nám do obce Střehom. Za odměnu nás pan řidič zavezl do cukrárny v Sobotce. Dost bylo dobrot a po cukrárně jsme se rádi blížili k domovu.

Sláva nazdar výletu, zmokli jsme a už jsme tu!

-vd-

Plaveme od března do června

I v letošním školním roce se děti 1. až 3. třídy zúčastnily plaveckého výcviku v Nové Pace (1. a 2. třída plave povinně, 3. třída dobrovolně – ale i tak jezdili skoro všichni třetíáci). Hned na začátku si je paní plavčice roztřídily do 4 družstev podle zdatnosti a aby byla družstva stejně početná. Od začátku lekce 8.50 až do konce 9.50 se děti nezastavily, stále trénovaly splývání, potápění, správné pohyby rukou a nohou, 5 minut přestávka a zase plavat. Na konci každé lekce pak měli všichni volnou zábavu. Mohli do vířivky, do páry na skluzavku... Všichni se učili v první řadě správně styl prsa. V prvním a druhém družstvu se seznámili se styly: prsa, znak, kraul, pilovali šipku do vody... Ve třetím družstvu také pilovaly správný styl a hlavně překonaly strach z toho, že nestačí.

Ve čtvrtém družstvu začínaly v malém bazénku, aby se seznámily s vodou a přestaly se bát, když na ně stříkne voda, naučily se bublat do vody, položit se na vodu. Po-užívaly různé pomůcky, aby je nadnášely a děti si pak byly jistější. Pak se dostaly také do většího bazénu a trénovaly styl prsa. Na závěrečné 10. lekci všechny zúčastněné čekal závod. Všichni plavali 25 metrů prsa a úplně nejlepší čas měl Pavel Podzimek. Samozřejmě proběhlo vyhlášení i podle jednotlivých družstev.

Plavání si děti užívaly, mnoho se naučily a byl vidět pokrok. Paní plavčice byly na děti hodné, věnovaly se jim celou dobu plavání, a tak celé plavání proběhlo v pohodlné atmosféře. Budeme se těšit zase příští rok.

-lk-

Dopravní soutěže

Tradiční cyklistická

Za příjemného jarního dne 10. dubna se uskutečnila tradiční cyklistická dopravní soutěž. Žáci 4.–5. třídy psali nejprve dopravní testy a zbývajících žáci 6.–8. třídy jezdili jízdu zručnosti. Poté se role vyměnily. Zatímco testové otázky dělaly problémy trochu, jízda zručnosti dělala problémy hodně. Asi je to tím, že na kole se jezdí méně, a proto jsou děti méně šikovné. Ještě že mají aspoň přílby. Jinak vše proběhlo hladce a odpoledne s kolem jsme si kolem a kolem docela užili.

-ls-

O pohár starostů

Ve středu 18. dubna se dvě družstva vybraných žáků ze 4. a 5. třídy zúčastnila dopravní soutěže O pohár starostů, která se každoročně koná v Nové Pace. Tentokrát se soutěžilo o krásný broušený pohár starostky Vidochova.

Soutěžilo se v jízdě zručnosti mezi různými překážkami, v jízdě na dopravním hřišti s dopravními značkami, psaní dopravních testů a letos mimo bodování musely děti zodpovědět pár základních věcí ze zdravotvědy.

Bylo krásné počasí a děti se s chutí pustily do soutěžení. Soutěž se dětem moc povedla, jedno družstvo dosáhlo dokonce až na výborné celkové druhé místo. Zaslouží proto velkou pochvalu, jmenovitě to byli Lucie Nezbedová, Žaneta Prausová, Jiří Tázlar a Tomáš Jakubský. Děti byly moc spokojené, že vyhrály medaile, a měly i velkou radost i z dárečků, které dostaly.

Snad se nám povede uspět v této soutěži i v příštím roce.

-jm-

Řidičský průkaz na kolo

V pátek 8. června jeli žáci 4. třídy do Nové Paky na dopravní hřiště, kde mohli získat řidičský průkaz na kolo.

Nejprve děti řešily 25 dopravních testů, někdo lépe, někdo bohužel hůře. Poté si zkusily jezdit na dopravním hřišti podle dopravních značek, kde jejich jízdu kontrolovali i zástupci policie a za přestupky jim počítali další trestné body.

Většině žáků se podařilo řidičský průkaz získat, pouze tři jej nedostali, protože udělali mnoho chyb v testech.

-jm-

Divadelní spolek SMAJLÍK Pecka zve všechny z Pecky
a širokého okolí na premiéru autorské pohádky:

JEŽIHOVKY Z PODHRADI

dramaturg: Josef Pšenička

**V neděli 1. července 2018
od 14 hodin v Kempu Pecka**

Kluci a holky, můžete si zařádit
v pohádkovém skákacím hradu!

Pro maminky, tatínky, babičky, dědečky, tetičky a strýčky
bude připraven bar se širokou nabídkou jídla a pití.

Hudba, texty písní, zpěv: Eliška Palfreyman Nosková

Světla zvuk: Tomáš Stuchlík

Kostýmy, scéna, inspic: Jana Krchová

Inspice: Martina Jakubská

Líčení: Veronika Bäumeltová Pavlíčková

Choreografie: Martina Šimková

Režie: Ivana Nosková

www.smajlikpecka.dsfrk.cz

Sponzoři: Kemp Pecka a firma Ed. Haas CZ s. r. o.

Podkrkonošské hudební léto

2018

www.ludmilapavlova.net/festival

@FestivalPodkrkonosskeHudebniLeto

Promoce prvních peckovských studentů VU3V na Vysoké škole zemědělské v Praze-Suchdole

VU3V – to není tajný kód ani sci-fi, ale Virtuální univerzita 3. věku – další vzdělávání a dlouhodobá společenská aktivita nás seniorů.

Pondělí 14. května byl pro nás jeden z velmi šťastných dnů, byli jsme na promoci – někteří poprvé a někteří si ji zopakovali po 40ti a více letech. Prožili jsme roky obohacujícího studia, kdy se člověku rozšiřují obzory, přemýšlí o věcech, které slyší a dělá si na ně vytříbenější názor.

Do knihovny, to je naše konzultační středisko, jsme začali chodit před třemi lety na videopřednášky vždy z námi zvoleného oboru. Přednášející jsou vysokoškolští pedagogové, vědci, historici. Po skončení přednášky si uděláme společně test na zkoušku a doma potom na svém počítači vyplníme test na čisto. Všechna témata byla moc pěkně zpracovaná: Buonarrotti, České dějiny a jejich souvislosti, Dějiny oděvní kultury, Renesance, Genealogie, Kouzelná geometrie atd. Všechny přednášky spojené s historií lidstva, začátky civilizace, radosti, bohatství, války a utrpení. Absolvování studia je ukončeno díky účasti a zvládnutí závěrečného testu v klidu domova, bez psaní seminárních prací, zkoušek a hlavně závěrečných státnic.

A nyní zpět k našemu slavnostnímu dni. Po příjezdu do Prahy na nás čekali naše děti, vnuci, známí a všichni společně jsme vstoupili do zaplněné auly vysoké školy. Sešli se zde absolventi z celé Čes-

ké republiky. Program promoce měl velmi důstojný a slavnostní ráz – nastoupilo celé kolegium vysokoškolských profesorů a funkcionářů v talárech. Hymnou začal ceremoniál, poté představování středisek a jednotlivých studentů a zástupců, kteří převzali Osvědčení o absolutoriu. Došlo také na studentskou hymnu Gaudeamus igitur i slzy.

Teplý a slunečný den jsme zakončili společně pozdním obědem a posezením s harmonikou a písničkami.

Promocí naše studium nekončí. Pokračujeme od října – tématem je GIAN LORENZO BERNINI = genius evropského baroka. Zvu tímto ty, kteří splňují kritéria, přijďte mezi nás.

A na závěr, že je u nás pohoda a veselo, jeden vtip, který mezi námi koluje:

Babička absolvuje univerzitu třetího věku a je to velká sláva, pozve tedy na svou promoci celou rodinu. Malý vnouček přijde za učitelkou a říká: „Paní učitelko, prosím, mohl bych dnes odejít dřív z vyučování? Moje babička má promoci.“ Paní učitelka se na něj s porozuměním usměje a odvěti: „Ale to víš, že ano. Ale zapamatuj si, neříká se promoce, ale kremace.“

Helena Víznerová

50. výročí pražského jara a okupace Československa 1968–2018

V knihovně jsme pro Vás připravili výběr z literatury k tomuto tématu:

Jiří DIENSTBIER

Srpen 1968

Práce, 1990.

Vzpomínky na srpnové události roku 1968.

Josef KNOPP

a Vladimír ÚLEHLA

Srpen '68 na Jičínsku

Občanské fórum v Jičíně, 1990.

Publikace vypovídá o tom, jak to tehdy vypadalo u nás na jičínském okrese.

Pavel KOSATÍK, Ilustroval

Karel JERIE

Češi: 1968: jak Dubček

v Moskvě kapituloval

Česká televize, 2016.

Komiksové zpracování předních českých výtvarníků se scénářem spisovatele Pavla Kosatika z cyklu České století.

Josef MACEK

Sedm pražských dnů:

21.–27. srpen 1968:

dokumentace.

Academia, 1990.

Kniha, která vyšla na podzim roku 1968, byla označena jako studijní materiál, ale velmi brzy se pro ni ujalo pojmenování „Černá kniha“. Příběh této jedné knihy je pravděpodobně ojedinělý v dějinách světového písemnictví moderní doby, je součástí dramatických dějů, jež otrásl Československem v roce 1968 a pak ještě nějakou dobu poté.

Vojtěch MENCL

Křížovky 20. století: světlo na bílá místa v nejnovějších dějinách.

Naše vojsko, 1990.

Kniha je souborem dílčích studií o dějinách Evropy a zejména Československa ve 20. stol. (1914–1989).

Jiří RAK

Co kdyby to dopadlo jinak?: křížovky českých dějin.

Dokořán, 2007.

MF Dnes a nakladatelství Dokořán oslovily 18 předních českých historiků a publicistů, aby se pokusili naše dějiny trochu „přepsat“. Patnáct příspěvků vyšlo ve zkrácené podobě v roce 2006 v MF Dnes v rámci seriálu Patnáct křížovatek moderních dějin. Většina příspěvků je „realistická“, tj. uvažuje alternativy, které byly ve své době pravděpodobné a z tohoto pohledu zvažované i současníky. Někteří z autorů však realitu již zcela opustili a oddali se spíše snění...

Dostupnost knih si můžete ověřit v našem on-line katalogu umístěném na našich webových stránkách, osobně v knihovně nebo tel.: 493 799 015, 602 556 142.

29. 6. 2018 NANUK ZA VYSVĚDČENÍ

Všem školákům, kteří čtou knihy, nadělujeme nanuka

Přijď se poslední školní den mezi 12.30–16 hodin do knihovny pochlubit svým vysvědčením. Prokážeš-li se navíc platnou průkazkou do knihovny, na kterou sis v letošním roce zapůjčil/a alespoň jednu knihu, získáš od nás poukaz na jednoho nanuka do prodejny COOP, Pecka. Platnost poukázky je pouze na den 29. 6. 2018 do zavírací doby prodejny.

Odměňujeme
děti, které
čtou knihy

Stačí platný
průkaz do
knihovny
a vysvědčení
z letošního
školního roku

Známky na
vysvědčení
nejsou
důležité

**KNIHOVNA KRYŠTOFA
HARANTA**

Pecka 2, 507 82 Pecka

493 799 015

602 556 142

www.pecka.knihovna.cz

Angličtina pro děti bude pokračovat

V květnu jsme v knihovně zakončili první ročník kurzu anglického jazyka pro děti ve věku od tří do šesti let s názvem: „Angličtina s hastrmánkem Pecičkou“. Pro účastníky kurzu byla připravena závěrečná slavnostní hodina. Nejprve si děti zopakovaly, co se naučily – nejlépe jim šly barvy, ale dobře si vedly i v číslech, částech lidského těla a dalších úkolech. Je vidět, že formou básniček, písniček a pohybových aktivit se jim anglická slovíčka dostávají rychle „pod kůži“. Následovalo slavnostní ukončení kurzu. Děti obdržely diplom a malou odměnu. Rodiče byli pozváni na občerstvení, při kterém se řešilo pokračování kurzu v dalším školním roce. Domluvilo se, že zase začneme během září a kurz bude probíhat stejným způsobem, který se nám již osvědčil. Prostřednictvím Facebooku se budeme i nadále informovat o případných změnách v termínu.

Velmi nás těší, že děti angličtina baví a přináší jim nejen radost, ale i nová anglická slovíčka. Po roce činnosti kurzu lze zhodnotit, že kvalita je na velmi dobré úrovni, a svědčí o tom i pokrok, který děti od září učinily. Do budoucna chceme hodiny angličtiny ještě vylepšit a odstranit případné nedostatky, které postupem času mohou vyplynout. Děkujeme všem účastníkům našeho pilotního projektu výuky angličtiny pro nejmenší děti a těšíme se na další lekce s naší skvělou učitelkou Martinou Matoušovou.

Pro ostatní zájemce otevíráme od září nový kurz anglického jazyka pro děti od 3 do 6 let s názvem: Angličtina s Pecičkou 2. Cena kurzu bude činit: 1 200 Kč/rok. Hlaste se, prosím, v knihovně nebo na tel.: 493 799 015 nebo 602 556 142.

Lenka Knapová

Osudové osmičky dle peckovské kroniky

Peckovské náměstí v srpnu 1968. Do Sbírky soudobé dokumentace hradu Pecka poskytl Miloslav Roubal.

1918

„Světová válka zuřila již plné čtyři roky. Hned na jejím počátku poznali vynikající politikové čeští, že nyní na-
dešla chvíle, kdy nutno něco ve prospěch národa učiniti. Buď nyní, neb nikdy! Tak cítila většina. Jelikož ve vlasti byla veškerá práce vyloučená, odešli mnozí z nich, jako prof. T. G. Masaryk, posl. Durich, dr. E. Beneš a mnozí jiní za hranice, aby tam hledali přátele. Za hranicemi seznámili se s vynikajícími syny národa československého a pomocí jich šířili známost o utlačeném našem národě v cizině.

Ale ani doma národ nelenil. Utvořil se tajný spolek jménem „Mafie“, který udržoval tajně čilé styky s našimi zahraničními průkopníky svobody. Mafie měla členy roztroušeny po celé zemi a ti všichni připravovali veliké dílo, jež vyvrcholilo dne 28. října 1918.

Toho dne proveden byl v Praze obdivuhodným způsobem nekrvavý převrat, neboť staré Rakousko-Uhersko, které dle slov Gladstonea vždy na světě zlo jen tropilo, přestalo existovati. Armáda jeho poražena na Piavě v Itálii a v Srbsku, valila se v šíleném zmatku do nitra této rozpadlé říše. Každý leдал svůj domov.

A v tomto zmatku ubírají se zástupové českého národa do Švýcar jistým a pevným krokem, by tam s našimi zahraničními pracovníky smluvili příští tvar státu a aby odtamtud přinesli, po čem národ již dlouho prahl – svobodu.

Shroucení staré monarchie přišlo nad očekávání dříve a tak za nepřítomnosti jmenovaných zástupců proveden v Praze krásný převrat. V čelo Národního Výboru se postavili: A. Švehla, dr. Rašin, J. Stříbrný, dr. Soukup a dr. Šrobár a ti provedli připravené dílo za pomoci nesčetných nadšenců. Tak uveden v život náš stát. Nový stát československý prohlášen byl zástupci národa republikou. Prvním prezidentem prohlášen byl jednomyslně universitní profesor dr. T. G. Masaryk.“

1938

„Lidé se sice každý den ubírali do práce, ale žádný nevěděl, co přinese příští hodina. Nejsemutnější den byl 30. září v pátek. Obyvatelé se sešli o půl páté odpoledna před radnicí, aby vyslechli zprávy z rozhlasu. Byl to armádní rozkaz předsedy vlády Jana Syrového, týkající se postoupení Sudetoněm. Území Německu a odvolání našeho vojska s hranic. Dále bylo oznámeno, že okupace říšskoněmeckou armádou má být dokončena v 5 etapách.

Ve čtvrtek 6. října jsme se dozvěděli o nové hranici, kterou stanovila mezinárodní komise v Berlíně. Vymezením nové hranice bylo mnoho českých obcí připojeno k Německu. Prozatímní hranice v našem okolí vedla na Vidochoh, Stupnou, Vidonice a Zvičinu. Proto 9. října dle nařízení Okresního úřadu byly důležité spisy, knihy a věci poštovního úřadu, záložny, obecního úřadu a školy složeny do beden a připraveny k rychlému odvezení v případě obsazení Pecky říšským vojskem.

9. října v časných hodinách trousili se do náměstí hloučky našich vojáků. Ustupovali s Krkonoš, jež odevzdali německému vojsku. Několika auty byli dopraveni do Miletína. A v ten den přišlo něm. Vojsko do Vidonic, Stupné, Brusnice, kde byly ihned vztyčeny prapory s hákovitým křížem.

Z našich českých obcí byla v okolí zabrána obec Vidonice, jejichž obyvatelé těžce nesli své odloučení od svých bratrů Čechů.

Dne 14. října nastoupila zde službu finanční stráž o 8 členech, státní policie o 17 členech a počet četníků zvýšen se 3 na 8.

Němečtí uprchlíci odstěhovali se do svých domovů ihned po postoupení území Německu. Pravidelná doprava autobusem byla znovu zahájena 15. října.

Letošního roku nebyly konány oslavy 28. října. Všude se pracovalo, ve školách vyučovalo. Tak den 20. výročí naší samostatnosti byl oslaven pilnou prací všech.“

1948

Celostátní události tohoto roku, únorový převrat a nástup KSČ k moci, jsou tehdejší kronikářem Josefem Baliharem ignorovány. Z jeho zápisu ale plyne, že i pro Pecku bylo toto období obdobím zásadních změn, politických i majetkových. Zároveň je také výrazně patrný průnik dobové politické „hantýrky“ do samotného kronikářského zápisu:

„Ve veřejné schůzi plena MNV dne 16. ledna 1948 zvolen byl náměstkem – místopředsedou MNV pan Václav Benetka, který funkci přijal. (...) V důsledku resignace p. Václava Benetky, místopředsedy MNV na členství v místním národním výboru (...) zapotřebí provést volbu nového místopředsedy. Návrh člena výboru Jos. Novotného, aby místopředsedou nár. Výboru byl zvolen František Nypl, byl přijat. Volba provedena aklamací a všichni přítomní hlasují pro jmenovaného, který volbu přijal. (...) Ve schůzi plena MNC – 15. 9. 1948 připsy oznámili členové MNV svoji resignaci na členství v místním národním výboru a jeho složkách (komisích): František Nypl, František Lánskýž a František Kalenský. (...) Další resignaci oznámil p. Alois Tázlar. (...) Za předsedu MNV Josefa Kracíka a místopředsedu MNV Františka Nypla, kteří resignovali na své členství v MNV, byli voleni nve schůzi plena 14. 11. 1948 noví funkcionáři. Na návrh organizace KSČ byl novým předsedou MNV zvolen pan František Šádek, poštovní úředník. Volba byla provedena aklamací. Všichni přítomní zdvižením ruky hlasovali pro jmenovaného. Návrh člena výboru p. Antonína Podzimka, aby místopředsedou MNV zvolen p. Josef Vondra, byl přijat. Při hlasování, které bylo provedeno rovněž aklamací, všichni přítomní hlasovali rovněž pro jmenovaného. (...)

Ve schůzi plena MNV 12. 2. 1948 informuje předseda MNV přítomné o vyvlastnění lesního majetku nynějších majitelů Františka a Růženy Wolfových. Celková výměra vyvlastněných lesních pozemků činí 229 ha. Vyvlastnění bylo provedeno revisní komisí při ministerstvu zemědělství, která prováděla revisi všech větších přidělů půdy – ať zemědělské nebo lesní – z první pozemkové reformy. Pan stav. Novotný podal zprávu, že dle informací, získaných v Praze, nelze ve prospěch dosavadních majitelů žádné úspěšné intervence podniknouti a že rozhodnutí revisní komise je konečné.

Vzhledem k tomu, že sousední obce: Lhota u Pec-ky, Staňkov a Vidonice, v jejichž katastrálních územích vyvlastněné pozemky též leží, se budou ucházeti o přiděl těchto pozemků, bylo odhlasováno, aby i obec Pecka, na jejímž katastrálním území se nachází asi 125 ha vyvlastněné půdy, žádala o přiděl těchto lesních pozemků. V následující schůzi rady přečtena vyhláška týkající se podávání přihlášek o přiděl konfiskované půdy. Ve schůzi MNV 2. 4. 1948 usneseno vyčkat na pozdější dobu se založením družstva s okolními obcemi za příčinou převzetí celého lesního majetku.“

1968

V letech 1952–1979 se kronika průběžně nepsala. Zpětný zápis pořídil až začátkem 80. let (na základě poznámek Josefa Zahradníka) nový kronikář Karel Machek – a jelikož věděl, jaké politické a společenské důsledky rok 1968 měl, volí i on slova s opatrností:

„Léta 1968–1969 jsou krizovým obdobím. V lednu 1968 nastala změna ve stranických a státních funkcích. Místo Antonína Novotného se stal prezidentem arm. generál Ludvík Svoboda a prvním tajemníkem KSČ Alexandr Dubček (Slovák). Tato změna byla po stránce politické zneužívána, nastala nejasná a chaotická doba. Vznikaly nové skupiny lidí se jmény KAN nebo K231 a další, organizovaly se živelně různé podpisové akce, např. „2 000 slov“. Objevily se i tendence po změně socialistického charekteru našeho státu s úmyslem přizpůsobovat se životu západních zemí. Státy Varšavské smlouvy vyřešily situaci u nás tím, že 21. srpna 1968 vyslaly na naše území svá vojska. (...)

Ohlas těchto událostí v Pecce: Nápis na silnicích, na zdích, plakáty nejrůznějších formátů. Obnovila se organizace Čsl. strany socialistické a Čsl. strany lidové (ta v r. 1969 zastavila činnost). Podobně byla obnovena dětská organizace Skaut – Junák – činnost zanikla rovněž v r. 1969.“

Výbrala Věra Kociánová, kronikářka

Děti ze základní školy se na jaře hned při dvou příležitostech sešly nad vyprávěním o peckovské minulosti: v pátek 18. května připravila kronikářka pro 7. třídu, která právě probírá cestopis Kryštofa Haranta, vyprávění o své loňské cestě po Harantových stopách do Jeruzaléma a dále do Palestiny. V pondělí 11. června se děti ze 2. třídy mohly podívat na záznamy ve starých matrikách uložených na faře a společně si počíst také v peckovské kronice, která byla založena právě před 100 lety.

-vk-

Sobotní návštěva u Svobodů

Navštívila jsem nejstarší manželský pár z Vidonic. Paní doktor-ku Františku Svobodovou a pana inženýra Stanislava Svobodu. Oba se narodili ještě za života T. G. Masaryka a v dubnu jim dohromady bylo 166 let.

Paní Svobodová kde jste se narodila?

Narodila jsem se v malé vesničce Uhřínov u Velkého Meziříčí. Prožila jsem okupaci. Pomáhala jsem rodičům se sourozenci na poli a přitom studovala.

Měla jsem radostné dětství, rodiče nám dopřáli láskyplné prostředí.

Kde jste studovala?

Po reálném gymnáziu ve Velkém Meziříčí jsem absolvovala na lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Kde jste pracovala?

Po promoci jsem dostala umístěnku do Dačic do NSP (nemocnice s poliklinikou) jako sekundárka na dětském oddělení. Vyjížděli jsme do pěti venkovních dětských poraden. Po atestaci jsem se stala odbornou dětskou lékařkou. Bylo potřeba praktického lékaře ve Slavonicích, což bylo pohraniční městečko. Dostala jsem na starost dva pohraniční obvody. Po venkovních poradnách jsme jezdili podél drátů, viděli jsme strážní věže na státních hranicích. Měla jsem na starosti celkem cca 1 300 dětí, z toho bylo šedesát dětí cikánských. Pracovala jsem tam třicet let.

Pane inženýre, kde jste se narodil?

My to máme podobně, já se taky narodil na vesnici, v rodině chudých, byli to chalupníci a měli pronajato asi sedm hektarů půdy. Byla to vesnice asi třicet kilometrů od Prahy. Maso jsme měli jedenkrát za týden, jinak jsme jedli brambory, knedlíky a maminčiny těstoviny. Byli jsme vychováni v jiném duchu než dnešní mládež. Co řekla maminka, pan řídící a pan farář, to bylo svatý, když jsem něco ve škole provedl a dostal jsem rákoskou, tak jsem se celý týden bál, aby pan řídící nepotkal tatínka, to by byl výprask, kterého jsem se bál ještě více.

Máte nějaké zážitky z války?

Válka se značně dotkla naší rodiny. Nejstarší bratr a bratranec byli zavřeni do koncentračního tábora, bratrance Němci ubili. Další bratr ročník 1921 byl na-

sazený na nucené práce do Říše. Pamatuji si, jak po válce jsme si s bratrem hráli před domkem, bylo nám kolem sedmi, devíti let a kolem nás jel takový otevřený osobní automobil s důstojníky Rudé armády a jeden z nich nám hodil tabulku. My jsme nevěděli, co to je. Donesli jsme ji rodičům, oni to rozbalili a uvnitř byla čokoláda. A tak jsme poprvé v životě jedli čokoládu.

Kde jste studoval?

Po základní škole jsem se vyučil chmelařem, pracoval jsem na státním statku jako chmelař dělník. Po roce jsem se stal mistrem chmelařem. V osmnácti letech jsem šel na vojnu. Sloužil jsem na Slovensku. Po vojně jsem šel na vysokou školu zemědělskou. Po škole jsem nastoupil do JZD na Žatecku jako ekonom.

Jak jste se ocitli ve Vidonicích?

Když jsem se seznámil s manželkou, od začátku jsme navázali přátelský kontakt, a protože to byla paní doktorka, tak mi měřila krevní tlak a zjistila, že ho mám vysoký, a konstatovala, že žiji vlastně v neustálém stresu a špatném životním prostředí. Nasadila mi léky a to nepomáhalo, tak její verdikt byl buď do nemocnice, nebo změnit prostředí.

Předseda JZD Pecka za mnou přijel do Žatce a dohodli jsme se, že nastoupím jako ekonom do Podkrkonoší. Zde jsem pracoval pět let. Poté jsem v sousedním okrese v JZD navrhl jeho transformaci, která byla schválena, a byl jsem zvolen jeho předsedou. Zůstal jsem tam až do důchodového věku. Pak jsem pracoval ještě asi 4 roky jako OSVČ na úseku ekonomiky a organizace.

A paní doktorka začala pracovat v Nové Pace?

Nastoupila jsem na dětské oddělení jako lékařka. Děti k nám do ordinace chodily rády. Krásný den nám začínal, když do ordinace přišel tříletý, modrooký blondáček, vždycky přišel s úsměvem.

Říkali jsme mu „naše sluníčko“. Děti byly moji celoživotní láskou. Chtěla jsem je zbavovat nemoci a bolesti. Po dovršení důchodového věku jsem byla propuštěna ze státních služeb a začala pracovat v Nové Pace jako soukromá lékařka ještě dalších 10 let. Po předání praxe jsem ještě několik let zastupovala mateřskou dovolenou a dovolené některých ostatních kolegů.

Když oba manželé přestali pracovat, zvelebovali si ve Vidonicích domeček se zahradou.

Pan inženýr se mohl více věnovat vidonické kronice, kterou začal psát od svého nastěhování do vísky. Je to obsáhlé dílo, které začíná rokem 1000 a končí v roce 2018. Momentálně je k prohlédnutí v místní knihovně Vidonice.

Paní doktorka zkrášlovala zahrádku, ale pořád jí to bylo pro oba málo. Proto se s manželem přihlásili do Virtuální univerzity třetího věku na Pecce. Prohloubilo

se tak jejich vědomí, probírali témata jako je baroko, renesance, dějiny našeho státu, Michelangelo, genealogie, geometrie... Pochopili okolnosti vzniku Michelangelova Davida a litovali, že to nevěděli dříve, než sochu spatřili. Zjistili, že ač jsou Slované, Češi mohou mít v sobě kromě 37 % slovanské krve i krev jiných neslovanských národů. Naučili se také, jak se dívat na svět kolem sebe, jak posuzovat krásu chrámů a vůbec budov. Zjistili, že geometrie je všude kolem nás. Jak na budovách, tak i v přírodě. Například květ kopretiny se v geometrii nazývá rozeta. Velice je to obohatilo a poznali i díky univerzitě nová přátelství. Tři roky studia (6 semestrů) na VU3V úspěšně ukončili promocí dne 14. května.

Celý život se zdokonalovali a učili. Jsou toho názoru, že o tělesnou stránku se stará lékař a o duševní stránku se musíme starat sami.

-an-

Mariášový turnaj se rozrostl

Mariášový turnaj se rozrostl jak kvalitou a výkonností soutěžících, tak jejich počtem.

Do Hotelu Koruna v Pecce přijelo dne 21. dubna do 11 hodin 51 hráčů.

K propagaci Městysu Pecka a celého turistického regionu Novopacko jsme tentokrát využili krátkou návštěvu našeho hradu, za což Městysu Pecka, bývalé kastelánce a současnému kastelánovi děkujeme.

Po tvrdém boji bude na Pamětní plaketu Kryštofa Haranta (1564–1621) zapsán Jiří Lukeš, coby vítěz IV. ročníku. Máme radost ze skutečnosti, že se opět zvýšil i počet soutěžících žen, což samozřejmě kvitují hráči druhého pohlaví.

Realitou je, že stoly Hotelu byly plně obsazeny i díky faktu, že turnaj, po loňském zápisu, je trvale veden v celostátním hracím kalendáři. Proto se i sjeli účastníci od Liberce, Ústí n. L., Pardubic, Prahy atd., mezi kterými byli i kvalifikanti mistrovství republiky.

Závěrem se sluší poděkovat hlavnímu sponzorovi turnaje Odboru kultury Města Nová Paka, sponzorům Městys Pecka, Zvičinská uzenina a lahůdky, Uzeniny Beta Pecka, Podkrkonošské uzeniny Bělá u St. Paky a mnoha dalším soukromým firmám z Peckovska a okolí, které důstojně zpropagovaly naše městečko.

Pátý ročník turnaje je v sobotu 20. dubna 2019 na tradičním místě a jako vždy s překvapením.

Jaroslav Vágner

Povídka: **Prasátko**

Nemohl jsem dospat. Dopoledne půjdeme se školkou do divadla. Nikdy jsem tam nebyl. Prý se tam sedí ve tmě. Ve školce tmu nemáme, když hrajeme divadlo. Na mě vždy zbudí role čaroděje, nebo zlého krále. Prince jsem nikdy nehrál. Princátko musí být pořád Mareček. Je modrooký, světle kudrnatý a drobný. Lehce bych ho přebral.

Maminka mi ráno vnutila bílou košili.

„Jdeš poprvé do opravdového divadla. To je velká věc. Musíš být vždy hezky a čistě oblečen. Hlavně si dávej pozor, ať se při svačince nezamažeš,“ poučovala mě maminka s úsměvem.

Ve školce jsme svačili kvasnicovou pomazánku s chlebem a přeslazené kakao. Pomazánka divně smrděla.

„Už nemůžu,“ špitnul jsem zoufale.

„Nic si nesnědl, ani kakao si nedopil. Čekáme, Vítečku, jen na tebe. Jestli ten dobrý chlebiček nespapáš, žádné divadlo nebude,“ zlobila se učitelka.

„Marečku, vem si svačinku, je výborná,“ šermoval jsem mu chlebem před obličejem.

„Nech mě být,“ odstrkoval mě rukou.

„Tak vypij za mě to hnusný kakao,“ poručil jsem.

„Vypij si ho sám.“

„Co děláš, drcnul si mi do hrníčku,“ zděsil se Mareček.

Pár kapek vystříklo na umělohmotný tác. Nevím, co mě to napadlo, vzal jsem svůj tác do ruky a bouchnul jím Marka do hlavy.

„No tohle! Co se tu děje? Běžte od sebe. To se dělá, mlátit kamaráda? Koukejte to dojist, ale honem!“ křičela učitelka.

„Na,“ hodil jsem mu nedojedený chleba na tác.

„Si to sněz,“ hodil mi ho zpátky.

„Moc se na vás zlobím. Místo divadla půjdete s paní učitelkou Vandou domů. Ona má na zahradě chlívek s prasátkem. Tam vás zavře a to vás odnaučí dělat lumpárny,“ řekla vážně učitelka.

Začal jsem mít strach, přeci by nás doopravdy nezavřela. K našemu velkému překvapení se tak stalo. Nejméně oblíbená učitelka nás zavřela do smrdutého malého chlívku.

Čuník byl celý špinavý, slintal a chrochtal.

„Marečku, to jsme jako Jeníček s Mařenkou, asi si nás chce taky vykrmit,“ řekl jsem ustrašeně.

„Vítku, ona nás zamkla na petlici, co když nás prasátko sežere? Já chci ven!“ křičel Marek.

„Chceme domů,“ úpěli jsme oba.

Díval jsem se škvírkou přes dřevěné dveře.

„Hele, vidím učitelku. Nese kbelík. Určitě nám jde otevřít. Počkat, jde dál, ani se sem nepodívala,“ řekl jsem sklesle.

„Vítku, mě ten čuník očuchává.“

„Asi se chce kamarádit, koukej jaký má pěkně zakroucený ocásek,“ řekl jsem.

„Vlastně je roztomilej,“ povídal Marek.

„Zkus si ho pohladit,“ nabádal jsem ho.

Marek se váhavě dotknul malou ručkou prasete.

„Nic to není, nekouše, jen funí,“ řekl jsem.

Otočil jsem se a ve dveřích stála učitelka.

„Tak co, holomci, mám vás tu nechat?“

„Ne, ne, ne, my už budeme hodný,“ slibovali jsme.

„Jen aby! Dám prasátku napapat a půjdeme do školky na oběd,“ řekla rázně.

Ve školce se nám všichni smáli.

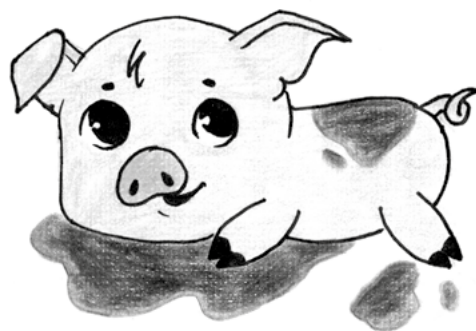
„Jé vy smrdíte jak čuníci. Kde jste byli? Je to pravda, že vás učitelka zavřela do chlívku?“ ptali se zvědavě kamarádi.

„Náhodou to bylo bezva, lepší než pitomý divadlo,“ chvástal jsem se.

„To určitě! Jak znám Marečka, určitě brečel a možná se i počůral do kalhot. My jsme viděli Červenou Karulkou a dostali jsme výbornou bábovku,“ vytahoval se Pavlík.

Mrzelo mě, že jsem na představení nebyl, jelikož se pak už nikdy nekonalo. Kromě procházek do lesa jsme byli jen u zubaře a toho se bojím víc než prasátka ve chlívku.

Alena Nedomová

kresba – Natálie Špůrová

Okrsková soutěž v Kalu

Okrsková soutěž 1. kola v požárním sportu proběhla v sobotu 19. května odpoledne v Kalu. Organizátoři soutěže, místní sbor dobrovolných hasičů, se dobře připravili a zajistili vše potřebné pro její zdárný průběh. Co pochopitelně hasiči ovlivnit nemohli, bylo počasí. Mračna, která po poledni začala halit oblohu, zakryla slunce a nevěstila nic dobrého. Zvláště když o něco severněji začalo bouřit a bylo vidět, že tam zřejmě prší.

Ze všech osmi hasičských sborů zařazených do 15. Peckovského okrsku do Kalu přijelo devět soutěžních družstev kategorie muži, čtyři družstva kategorie ženy a tři družstva kategorie veteráni. Přijelo i družstvo dětí z Vidochova.

Nastoupené hasičské sbory a ostatní přítomné příznivce hasičů přivítal starosta SDH Kal pan Josef Bíma a seznámil je s aktivitami místního sboru. Hlavní rozhodčí poté připomněl základní zásady pravidel soutěže a bezpečnosti.

Prostor pro požární útok, běžecké dráhy štafety a místa pro diváky byly řádně vytyčeny a ohrazeny na dobře posekané louce napravo před vjezdem do vsi.

Jako první soutěžní odpoledne zahájily, své schopnosti a zručnost předvedly děti z Vidochova v požárním útoku. Zasloužily si za to obdiv přihlížejících. Po nich na požární útok nastupovala družstva žen a veteránů. Muži svou soutěž zahájili štafetovými běhy. Dešťová přeháňka proložená i kroupami, která se přeci jen přihnala, přerušila soutěž mužů v požárním útoku. V tomto momentě se mimo jiné osvědčil veliký stan zapůjčený od Lázeňského regionu. Po přeháňce se vyčáslilo a soutěž mohla být zdárně dokončena. Jinak nic mimořádného soutěž nenarušilo, takže v 17.30 hodin mohly být vyhlášeny výsledky. Každé soutěžní družstvo včetně dětského obdrželo pamětní plaketu, vítězové skleněné poháry. Putovní poháry mužů a žen získala soutěžní družstva z Vidochova, která budou reprezentovat okrsek na okresní soutěži. Každá žena ze soutěžních družstev navíc obdržela hmotný dárek od sponzora kalských hasičů, od firmy pana Husníka.

Závěr sportovního odpoledne byl završen společenskou zábavou s hudebním doprovodem.

Organizátoři dobře zajistili i zázemí soutěže, tj. především dostatečným sortimentem občerstvení pro všechny účastníky, a to jak nabídkou nápojů, tak teplých klobás a opékaného masa, což jistě přispělo k úplné spokojenosti přítomných.

Atraktivitu odpoledne zvýšil přilet čtyř motorových rogal a dvou ultralehkých letadel. Všichni poměrně nízko zakroužily nad sportovištěm a poté postupně přistávaly na nedalekém poli.

Petr Pavel

Výsledky soutěže v jednotlivých kategoriích:

Pořadí	SDH	Čas ve vteřinách	
		štafeta	požární útok
kategorie Muži			
1.	Vidochov A	69,93	27,06
2.	Staňkov	68,26	28,78
3.	Vidonice	77,70	34,08
4.	Lhota u Pecky	78,47	31,64
5.	Kal	73,27	43,70
6.	Bělá u Pecky	78,64	35,20
7.	Pecka	77,62	60,06
8.	Bukovina u Pecky	77,85	45,38
9.	Vidochov B	81,95	40,36

kategorie Ženy

1.	Vidochov	79,34	22,06
2.	Lhota u Pecky	106,05	29,30
3.	Staňkov	98,60	32,58
4.	Kal	97,87	N

kategorie Veteráni

1.	Vidonice	55,8200
2.	Bukovina u Pecky	60,0082
3.	Kal	60,0454

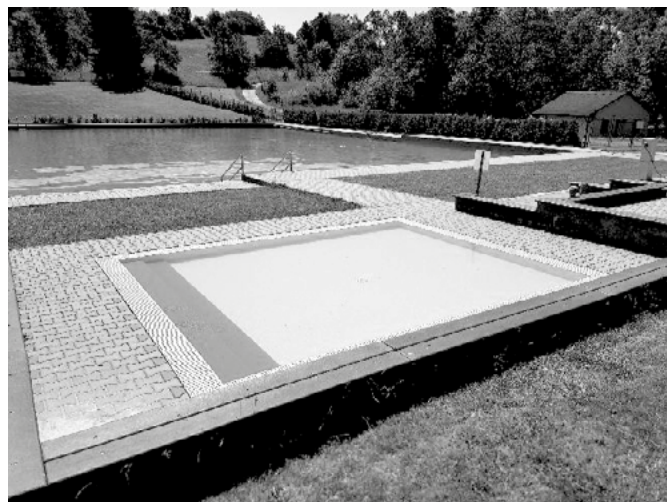

Léto v kempu Pecka

Srdečně vás zveme na letní sezonu 2018 do areálu Koupaliště a kempu Pecka. Pro letošní rok jsme opravili stávající ochozy bazénu a vstupní schody do koupaliště. V kempu vyrostlo posezení pro stanaře a klienty s karavany, které jen spojeno s venkovní kuchyňkou.

Z kulturních a sportovních akcí bychom vás rádi pozvali na již tradiční Country festival Pecka, který se uskuteční od 27.–29. července. V letošním ročníku se můžete těšit na Václava Neckáře, Věru Martinovou, Schovanky, Fešáky, Ivana Hlase a spoustu dalších interpretů a doprovodného programu. Také se opět uskuteční turnaj ve volejbale smíšených družstev, tradiční termín je 5. července. Tento turnaj bude zakončen taneční zábavou se skupinou Efekt. V sobotu 14. července se můžete přijít pobavit na Oldies disco.

Přijďte se pobavit, zaplavat si, pohrát s dětmi nebo jen tak na pivo do kempu Pecka.

Bude se na vás těšit kolektiv Koupaliště a kempu Pecka. Více informací o kempu i připravovaných akcích můžete najít na webových stránkách www.kemppecka.cz nebo www.countrypecka.cz.

Jaroslav Hudec

Hurá na zmrzlinu do Vidonic!

Ve Vidonicích cestou směrem na Staňkov vás čeká příjemné překvapení v podobě výborné Opočenské točené zmrzliny. Můžete se těšit na nejrůznější příchutě.

Veselá obsluha vám může nabídnout ledovou kávu, zmrzlinový pohár, vaflé, cukrovinky pro děti a limonády. Pro dospělé pivo a o víkendech grilované maso a jiné pochutiny. Klidné posezení pod slunečníky. Pro děti je připraven malý skákací hrad či zahradní hračky.

Otevírací doba v červnu: pá, so, ne od 11–20 hod.,
o prázdninách po–ne od 11–20 hod.

Těšíme se na vaši návštěvu ve Vidonicích 11.

pivovarský stroj času

U nás na vsi #11

červen
2018

peckovské pivo se
opět vozí na hrad

A dej bůh štěstí a za pár let... :))

1926

peckovský pivovar se
potupně stává skladem

pod správou mnichů
do základů vyhořel

1701

1433

jest na Pecce
změněn pivovar
s právem mlhovým

H.M.

Oslavili svá životní jubilea

Ve 2. čtvrtletí roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

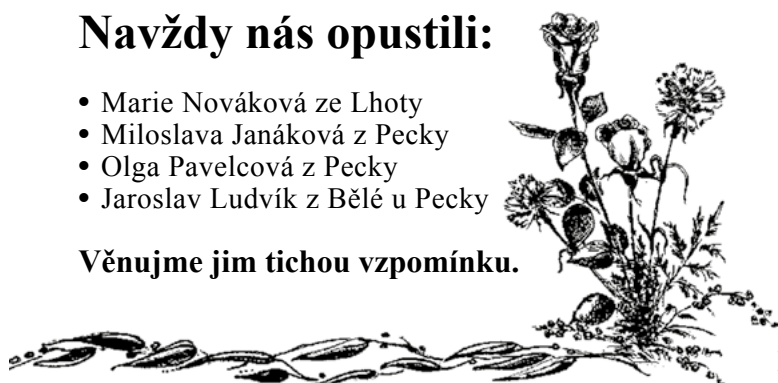
- Bílková Věra z Pecky – 93 let
- Stuchlíková Božena z Pecky – 89 let
- Stuchlíková Marie z Vidonic – 80 let
- Krausová Božena z Bělé u Pecky – 85 let
- Nálevková Věra z Kalu – 85 let
- Hylmarová Božena z Pecky – 86 let
- Letošník Milan z Pecky – 89 let
- Hanušová Marie ze Lhoty – 86 let
- Stuchlík Ladislav z Kalu – 89 let
- Mičíková Hana z Pecky – 80 let
- Stárek Jaroslav z Pecky – 89 let
- Podlipný Jan ze Lhoty – 85 let
- Rejčová Růžena z Pecky – 93 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu.

Navždy nás opustili:

- Marie Nováková ze Lhoty
- Miloslava Janáková z Pecky
- Olga Pavelcová z Pecky
- Jaroslav Ludvík z Bělé u Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Vítání občánků

V sobotu 12. Května 2018 byly slavnostně přivítány do života tyto děti:

- Filip Řehák z Pecky
- Magdalena Hudcová z Pecky
- Justýna Budská z Pecky
- David Šerpán z Pecky

- Daniela Tázlarová z Pecky
- Matyáš Hladík ze Lhoty
- Libor Plha ze Lhoty
- Kristýna Pechová z Kalu

Přejeme pevné zdraví a pohodu.

*Další číslo Listů Peckovska vyjde v září 2018.
Příspěvky můžete průběžně vhadzovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. září.*

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.

Červen 2018, ročník XXVIII.

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Marie Pavlová, Alena Nedomová,

Jan Murdych, Lenka Knapová, Petra Crhová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč